

Boží zabalený Dar

60-1225, Jeffersonville, IN
(GOD'S WRAPPED GIFT)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané vo februári 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Teraz chcem, aby ste si potriasli ruku s niekým, kto je vpredu alebo vzadu alebo na boku. [Brat Branham a zhromaždenie si trasú ruky. – pozn.prekl.]

*Milujem Ho, milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa.
A vykúpil mi spasenie na Golgote.*

Všetci, ktorí ste prijali Ten vianočný Dar Boží, zodvihnite teraz svoje ruky.

*Milujem Ho, Milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa.
A vykúpil mi spasenie na Golgote.*

²²⁷ Či Ho nemilujete? Či nie je On nádherný? V poriadku, zatiaľ teraz, čo stojíme.

*Ber so sebou Meno Ježiš,
Dieťa smútku, bolesti.
Dá ti radosť, potešenie,
vezmi Ho, kde len vykročíš.
Vzácne Meno (vzácne Meno), aké sladké.
Nádej zeme, radosť neba.
Vzácne Meno, nádherné.
Nádej zeme, radosť neba*

Teraz pomaly.

*Ber so sebou Meno Ježiš, Štít pred pascou každou.
Keď pokušenie príde...
(čo potom urobíš, keď sa nahromadí pokušenie?)
vzdychni to Meno s modlitbou.*

*Klaniame sa Menu Ježiš,
(skloňme teraz svoje hlavy a spievajme) k nohám Jeho
padáme. Kráľa kráľov v nebi budeme korunovať,
keď náš beh dokončíme.
Vzácne Meno, aké sladké.
Nádej zeme, radosť neba.
Vzácne Meno, nádherné.
Nádej zeme, radosť neba.*

Boží zabalený Dar

(GOD'S WRAPPED GIFT)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 25.12.1960 v Jeffersonville, IN

^{1a} Je vždy dobré prísť do Domu Pánovho, ale omnoho lepšie sa to zdá byť počas týchto Vianoc a Nového roku a tých sviatkov. Zdá sa, že to má pre nás také špeciálne požehnanie.

A ako my... Je to príliš zlé, že nemôžeme mať tento pocit Vianoc po celý čas, ako ľudia na vás zamávajú a povedia, „Nech ťa Pán žehná.“ To je dobré. To je tá jedna vec, ktorá sa mi páči na Vianociach.

No, počul som, že má byť na ďalšiu sobotu večer „Watch Party“. Ak bude Pán chcieť, pokúsim sa tu byť potom na „Watch Party“ a investujem do toho svoj čas, ak bude Pán chcieť, aby som im pomohol hovoriť trochu na určitú tému na ďalšiu sobotu večer.

A v nedeľu ráno, samozrejme, je pravidelná nedeľná škola, a v nedeľu večer je evanjelizačná služba. Áno, komúnia, umývanie nôh, bude na ďalšiu nedeľu večer. V poriadku. To je dobrý spôsob, ako začať Nový rok rovno s komúniou a s umývaním nôh.

^{1b} Chcem urobiť jedno oznámenie a prosím toto, toto je také malé uzavreté zhromaždenie, len pre nás pastorov a zástupcov pastorov modlitebne, dôverníkov a diakonov tejto modlitebne. Myslím, že je dobré pre nás zísť sa raz za čas, a tak trochu nájsť ten spôsob, ako nás Pán vedie a mnohokrát povstávajú také malé veci, ako nejaké miesto Písma, ktoré by ste chceli nájsť, že je pre vás takým ťažkým. A ak nie... chceme hovoriť všade to isté. A chceme sa spolu zísť a chcem, aby ste vy, pastori a zástupcovia, samozrejme, brat Neville a brat Don Ruddell, tu, jeden z našich zástupcov, a brat Graham Snelling, z Utica. Brat Stricker, tu, náš misionár. A tí bratia, ktorí sú pastormi, a rôzni bratia, tu brat Parnell. A vy viete, ktorí sú tu našimi spoločníkmi. Brat Junior Jackson z New Albany a potom diakoni a dôverníci.

Poviem vám, čo by som si prial urobiť. Tento nadchádzajúci týždeň, vezmite si ceruzku a papier a napíšte nejaké myšlienky alebo... povedal by som miesta Písma alebo nejaká povinnosť, ktorú musíte zastávať, o ktorej neviete.

² Ako by napríklad nejaký dôverník povedal, „Čo by bolo mojou povinnosťou, ak by takýto prípad povstal?“ „Čo je mojou povinnosťou, ako diakona, ak povstane takýto prípad?“ A pastor by povedal, „Tu v tomto Slove je, viem, kde to má byť tak a tak, a len to nerozumiem tak, ako to učíme.“ A umiestnime to rovno cez Písmo, a tak ďalej, a podajte to všetko bratovi Woodovi, ak môžete, pretože on býva hneď vedľa mňa. A ihneď, ako si zapíšete tie svoje, tak rýchlo, ako len môžete, budem si to ceníť, tak ja to vyhladáam v Písmach a budeme mať nie len... To nebude teraz verejné zhromaždenie, to bude len pre pastorov tejto modlitebne a diakonov a dôverníkov modlitebne. A urobme to hneď, ako sa budeme k tomu môcť dostať. A potom oznámime ten večer, kedy tu nebudú prebiehať žiadne zhromaždenia, a potom sa o to postaráme.

³ Myslím, že to bude dobrý čas, brat Neville a bratia, vy všetci pastori, a tak ďalej, že by sme sa mohli spolu zísť. Tak, to budeme môcť hovoriť tú istú vec všade, vidíte? Vieme... A to bude tiež nahraté na pásku. Naše otázky a naše odpovede budú nahrané a každý bude môcť mať pásku, a tak si to budete môcť prehrať v prípade, že niečo také... Ak nejaká otázka povstane, ktorá by mohla byť prínosom pre cirkev. Alebo niekto by povedal, „No, toto...“ Vrátime sa a uvidíme, čo je na páske, čo je tam povedané. A my už máme takýto typ páso. A máme nových dôverníkov, myslím si, že tento rok, a nejakých nových diakonov, a tak ďalej, a chceme, aby boli ohľadom toho poučení.

⁴ A tento brat, to je jeden z našich bratov tu zo Sellersburg, brat Willard Crase. Určite mu dajte potom to posolstvo, ak budete môcť, pretože on je ešte mladý v Pánovi. A verím, že ak by sa títo mladí mohli len upevniť. Vidíte, ako to je, len, aby vedeli, ako sa držať. A tie malé otázky, ktoré povstanú v ich myšliach, namiesto toho, aby vybehli na nejakú jednu vetvu, zídme sa len spolu a vidzme, o čom to všetko je. A potom, keď sme na zhromaždeniach, jedno veľké spoločné zhromaždenie, keď sa cirkvi spolu zídu, ako sme to mali na tomto poslednom zhromaždení, potom len budeme vedieť, čo vziať a čo povedať a čo robiť. Všetci chceme hovoriť tým istým jazykom, tak budeme rozumieť.

⁵ Tak ďalšia vec, ktorú by som rád povedal. Ako to už brat Neville dobre povedal, že my vám prajeme tie najlepšie chvíle a dni v tomto čase obecnstva, okolo týchto sviatkov, a tak ďalej.

A potom si chcem vyhradiť čas na to, aby som vyjadril každému jednému z vás, ako som vám vďačný za vaše vianočné pohľadnice a dary a veci, ktoré sme doma dostali. Istotne vám z celého svojho srdca

domov. Umyjem všetku tú špinu z Tvojho Mena. Ty umy moje hriechy, Pane, a dovoľ mi žiť ten život. Nie to, ako to robím teraz. Ja som pošpinil Tvoje... Ja Ťa špiním každý deň. Kladiem na Teba viac. Dovoľ mi ísť dnes večer, Pane, a so svojimi slzami pokánia. Prichádzam teraz pokorne dolu ku krížu, aby som Ťa prijal ako svojho Spasiteľa.“ Je tu ešte niekto pred tým, ako sa budeme modliť? Len zodvihni svoju ruku. V poriadku.

²²² Vzácnny Pane, prinášame ti dnes večer, zdá sa to, že je tu dnes večer zopár žien, Pane, ktoré zodvihli svoje ruky. Možno sa oni tiež môžu pozrieť dolu... Niektoré z nich sú mladé dievčatá, len tínedžerky, ktoré zodvihli svoje ruky, ony to tak skutočne myslia, Pane. Ony nechcú... nechcú byť odsúdené so svetom. Ony Ťa chcú prijať v tomto vianočnom čase, aby sa pozreli do toho Božieho zabaleného Daru a obdržali večný život. Udeľ to, Pane, rovno teraz, aby si im otvoril odpustenie ich hriechov, že im otvoríš tú Fontánu v dome Dávidovom, ktorá je otvorená pre hriech a nečistotu, kde sa môžu hriešnici celí ponoriť a stratiť všetky škvrny vín. Udeľ to, Pane. Choď s nimi domov a zostávaj s nimi dnes večer, Pane. Urob pre nich život taký, aký by mal byť, Pane. Udeľ to.

Uzdrav chorých a nemocných medzi nami. Ty si pomocou bezmocnému. Ty si Ten, Pane, ktorý dokáže urobiť to, čo iní nedokážu. Ty si tá zotrúvajúca milosť. Ty si ten Dar Boží. A my Ti pokorne veríme, Pane. Nasledujeme tú dennú hviezdu, nasledujeme to svetlo, kým nás to neprivedie do toho dokonalého Svetla, do Daru Božieho, večného Života, skrze krst Ducha. Udeľ to, Pane. Porúčam ich Tebe, v mene Ježiša Krista, vezmi dnes večer ich duše a umy ich v tej červenej Krvi Golgoty. Lebo to prosíme v Ježišovom mene. Amen.

²²⁴ ... Pane, zostávaj so mnou.

[Brat Branham hmká – pozn.prekl.]

... kedy ma pomocníci nedokážu potešiť,
v živote, smrti, ó, Pane, zostávaj so mnou.

Či Ho milujete z celého svojho srdca? Ešte raz tú starú pieseň,
„Milujem Ho, milujem Ho, pretože On prv miloval mňa.“

*Milujem Ho (Všetci teraz), milujem Ho,
pretože On (Zodvihnieme k Nemu teraz svoje ruky) ma miloval;
A vykúpil mi spasenie na kríži Golgoty.*

Cítim sa tak isto. Boží Dar zaujal moje miesto v smrti. Ako ten zomierajúci zlodej na kríži, ktorý tam bol pribitý.

*Ten zomierajúci zlodej sa zaradoval,
keď uvidel tú fontánu vo svojom dni;
Kde smiem ja, hoci tak hrozný ako on,
mať všetky svoje hriechy umyté. (Áno)
Odkedy som vierou uvidel ten zdroj (ktorý mi to zjavil),
ktorý to priniesol z Tvojich vytekajúcich žíl,
vykupujúca láska bude mojou témou,
a zostane, kým budem žiť. (To je pravda, ó.)*

²¹⁷ Pri zakončení, dovoľte mi povedať toto. Dnes Vianoce znamenajú: krabicu cigariet Camel, krabicu Viceroy, fľašu Four Roses, alebo Seagram, zabalené v peknom baliacom papieri so Santa Klausom. Ale oni stále odmietajú Boží vianočný Dar. Oni stále odmietajú Jeho vianočný Dar. Oni to nechcú.

Ja to chcem. Som rád, že som to prijal. Ó, Emanuel. Boh, ktorý sa stal telom a prebýval medzi nami, odmietnutý a odsúdený počas vekov a Jeho milosrdenstvo sa dnes rozširuje ku každému srdcu, ktoré Ho prijme. Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy.

²¹⁹ Chcel by som vedieť, či je tu dnes večer v tejto budove, v tomto vianočnom čase, pri pamiatke takmer dvetisíc rokov, odkedy Boh dal Ten prvý vianočný Dar. Som zvedavý, či by si sa dnes večer chcel pozrieť do vnútra toho zabaleného Daru a vidieť, hriešnik, či tam nie je niekto, kto ťa miluje, niekto, kto za teba zomrel, niekto, kto dal za teba Svoj život. Bol by si dnes večer ochotný vziať od Neho tú plienku, tú špinavú handru, že oni Ho nazývajú fanatikom a náboženským bláznom, a On je do toho zabalený? A prijal by si tú cestu s tými pár Pánovými pohrdnutými?

Ak si dnes večer v tejto budove a chceš byť spomenutý v modlitbe, či by si zodvihol svoju ruku a povedal, „Tento vianočný večer chcem prijať Ten vianočný Dar Boží. Boží pravdivý vianočný Dar.“ Nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná, dievčatko. Nech ťa Boh žehná, sestra. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, mladá pani, tam. Či budú niektorí ďalší, ktorí by boli radi spomenutí v modlitbe, so všetkým týmito... Nech ťa Boh žehná, môj brat.

²²¹ Niekto ďalší? „Pane, pôjdem tou cestou. Nikdy Ťa nechcem vidieť so špinavými nohami. Nikdy nebudem stáť... Zastanem s nimi. Vojdem rovno do Kráľovstva Božieho. Budem jedným z tých, ktorí sú pohrdnutí. Zostaň so mnou, Pane. Pod' a pod' so mnou dnes večer

dakujem. To nám iste urobilo dnes ráno veľmi dobre, keď... Mám malého chlapca, dostatočne malého na to, aby chcel vianočný stromček, a tak ho máme v izbe. A dnes ráno, išiel tam a našiel tam niekoľko darov od mojej cirkvi tu, a mojich priateľov z rôznych miest, ktorí prišli a priniesli to pod stromček. Nenachádzam slová, ako vám vyjadriť, čo ja... Ako si každý jeden z nich cením. A nech vás Boh Nebies bohate žehná, to je mojou modlitbou, a teraz...

A my, viete, ako by to bolo... nemôžeme posielat' späť dary, pretože na to nemám dosť peňazí, viete. Dostávam sto dolárov na týždeň a mám veľkú rodinu a asi desať miliónov priateľov, a tak to by bolo istotne dosť ťažké ísť za nimi všetkými. Ale sme tak vďační za vás a za vaše myšlienky a som si istý, že rozumiete.

⁸ Tak nezabudnite teraz tento nadchádzajúci večer Nového Roku. Ó, pamätám si na to prvé Watch party, ktoré som kedy mal v tejto modlitebni. Nemyslím si, že je tu niekto, kto si to pamätá. Ale to bol jeden z večerov, pri ktorom vzal Pán preč mnoho naškrobenosti od vášho pastora. Tak sa tešíme na ten veľkolepý čas.

A teraz pred tým, ako sa pomodlíme, chcel by som prečítať dnes večer miesto Písma pre našu lekciu. Tak trochu som dnes sám so sebou debatoval. Oznamil som, že budem hovoriť dnes večer, ak tu budem na, „Uvideli sme Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť.“ To mi znelo veľmi blízke. A náš dobrý priateľ, brat Sothmann, tu, a jeden z dôverníkov zboru, a pýtal som sa ho niečo a on povedal, „Mám tu pásku toho, brat Branham, niekde si to kázal.“ A náš vzácny priateľ, brat Leo Mercier tu, chlapec pri páskach povedal, „Áno, asi päťkrát.“ A tak som to trochu zmenil. A namiesto kázania na, „Uvideli sme Jeho hviezdu na východe,“ chcem dnes hovoriť na tému, „Boží zabalený dar.“

¹¹ A tak teraz idem prečítať z Evanjelia svätého Matúša, 2. kapitoly, z miesta Písma, 2. kapitolu svätého Matúša.

A keď sa narodil Ježiš v Judskom Betleheme za dní kráľa Heródesa, tu hľa, mudrci od východu slnca prišli do Jeruzalema

a hovorili: Kde je ten narodený kráľ židovský? Lebo sme videli jeho hviezdu na východe slnca a prišli sme sa mu pokloniť.

Ale keď to počul kráľ Heródes, zľakol sa i celý Jeruzalem s ním.

A zvolal všetkých najvyšších kňazov a učiteľov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má Kristus narodiť.

A oni mu riekli: V Judskom Betleheme, lebo tak je napísané skrze proroka:

A ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi vojvodami Júdovými, lebo z teba mi vyjde vodca, ktorý bude pást' môj ľud, Izraela.

Vtedy Heródes povolal tajne mudrcov a dôkladne sa ich vypýtal na čas hviezd, ktorá sa im ukazovala,

a pošlúc ich do Betlehema povedal: Id'te a dôkladne sa povypyťte o tom dieťatku, a keď nájdete, dajte mi o tom zvest', aby som i ja prijdúc poklonil sa mu.

A oni vypočujúc kráľa odišli. A hľa, hviezda, ktorú boli videli na východe slnca, išla pred nimi, až prišla a zastala nad miestom, kde bolo dieťatko.

A zazrúc hviezdu prevel'mi sa zaradovali.

A keď vošli do domu, našli dieťatko s Máriou, jeho matkou, a padnúc klaňali sa mu a otvoriac svoje poklady obetovali mu dary: zlato, kadivo a myrru.

A napomenutí súc od Boha vo sne, aby sa nenavracovali k Heródesovi, navrátili sa inou cestou do svojej krajiny.

¹² A teraz chcem vziať z tohoto na dnes večer text, alebo nie z tohoto tu, ale z toho istého príbehu, v svätom Lukášovi 2:7.

A porodila svojho prvorodeného syna a zavinula ho do plienok a uložila ho v jasliach, pretože nemali miesta v uchýľišti.

¹³ Skloňme teraz svoje hlavy k slovu modlitby. Svätý a milostivý Bože, ktorý si nám daroval ten najväčší Dar, o ktorom kedy svet vedel, Pána Ježiša Krista. Pokorne prichádzame dnes večer k Tebe s vdakvzdaním a s vyjadrením našej najvnútornejšej bytosti. Naše najhlbšie zbožňovanie Teba v našich srdciach za tento ohromný Dar. Nemáme nič, čo by sme dali na oplátku. A je to veľmi málo, čo si Ty od nás žiadal, len, „Pod'te ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a Ja vezmem vaše bremená a vaše hriechy a oslobodím vás.“ Ó, čo za výmena. Nikto by to nedokázal urobiť, jedine Ty, náš Otče. A my Ti ďakujeme, že Ty si toto pre nás urobil. A my sme Tvojimi svedkami v

očistiť. A ona tam je a díva sa Mu do tváre. Môžem ju vidieť, ako jej takto stekajú po tvári slzy a je celá zamazaná. Jej kadere jej takto viseli a boli plné slz a špiny z Jeho nôh. Stála tam a divila sa. „Čo sa stane. On ma vyhodí. On im povie, aby ma za toto dali do väzenia.“

²¹² On sa takto postavil a povedal, „Šimon, mám slovo, ktoré ti mám povedať. Ty si Ma pozval do svojho domu. A keď som prišiel, nedal si Mi žiadnu vodu na nohy. Ja by som si ich umyl, ale ty si Mi nedal žiadnu vodu.“ Ó, Bože. „Nedal si mi žiaden olej, aby si Mi s ním pomazal krk, keď bol celý rozpálený. Neurobil si to, Šimon. Ani si Ma nepobozkal a neprivilal. Ale táto žena, ona Mi umyla nohy svojimi slzami. A bozkávala moje nohy a neprestala to robiť, odkedy prišla sem. Mám pár vecí proti tebe, Šimon, ale jej...“ (Či je On prorok, alebo nie?) „Hovorím jej, že jej mnohé hriechy sú odpustené.“ Ó, Bože.

²¹³ Čo to bolo? A našla to, čo bolo v tom zabalenom Dare. Našla tam lásku. Našla tam odpustenie. Uvidela to. Ó, ako videla Ten vzácny dar Boží, ako na nej pracuje. Čo to muselo spôsobiť, ako sa cítila, keď uvidela, že Ten Boží Dar bol k nej rozšírený. Jej hriechy boli odpustené.

²¹⁴ Ako sa musel cítiť Barabáš v ten deň? Poznáte príbeh Barabáša. Barabáš bol zločinec, ktorý bol chytený, a bol umiestnený na galeje a mal na ďalšie ráno zomrieť. Bol zlodejom. Bol zločincem. Bol vrahom. Bol kriminálnikom. A celú noc chodil hore a dolu po cele, trhal si vlasy, lebo na ďalšie ráno mal ísť na kríž, na odsúdenie na smrť. Mal zomrieť. Aké nočné mory musel mať tú noc. Ako nemohol odpočívať.

Ale na ďalšie ráno, bez raňajok, bez ničoho, vedel, že jeho krv bude vrhnutá medzi vlkov. A zrazu počuje, ako hrkocú reťaze [Brat Branham robí zvuk pochodovania. – pozn.prekl.], a počuje dupot vojakov. Prichádzajú tu štyria alebo piati alebo možno batalión rímskych vojakov, lesknú sa im kopie a prichádzajú tam. Ten veľký dozorca žalára otočil kľúčmi a povedal, „Vyjdi, Barabáš.“

„Ó, nezabíjajte ma. Majte milosrdenstvo.“

„Barabáš, nič sa nedeje, si slobodný.“

„Som čo?“

„Si slobodný.“

„Ako to, že som slobodný?“

Niektu mu musel ukázať tam tým smerom. Čo to muselo pre Barabáša znamenať, keď uvidel, že ten Dar zaujal jeho miesto v smrti.

pokánia. Ó, ó. Ten starý farizeus nedokázal zabezpečiť nič takéto. Vody, slzy jej stekali rovno po jej lícach...

²⁰⁶ A ona ich začala trieť a [Brat Branham robí zvuk bozkania. – pozn.prekl.] bozkávala Jeho nohy. Ó, to bol jej Pán. Bozkávala Mu nohy. Ona nemala... Nemala žiaden uterák, aby Mu ich vysušila. Tak hádam jej kadere, ktoré mala zapltené na vrchu svojej hlavy, jej museli padnúť dolu, pretože ona vzala svoje vlasy a začala Mu s nimi utierať Jeho nohy. A ako Mu bozkávala nohy, hovorila, „Pane, Ty vieš. Pane, Ty vieš, že ja som hriešnica. Je mi hrozne zle, byť tu takto pred Tebou, ale nedokážem to zniesť, vidieť Ťa so špinavými nohami.“ Ó, Ježiš so špinavými nohami. Nevítaný. Nebol pobozkaný na krk, a ona dokonca bozkávala Jeho nohy. „Pane,“ [Zvuk bozkávania – pozn.prekl.] Ó, Pane. Ó, Pane. Ja som hriešnica. [Zvuk bozkávania – pozn.prekl.] Ty ma poznáš, Pane.

²⁰⁷ Asi v tom čase sa ten farizeus otočil. „No, jasné.“ Povedal, „No, pozrite sa sem. Pozrite na to. To je ten druh ľudí, ktorý majú toho takzvaného Ducha Svätého.“ Vidíte, oni sa nezmenili. „Pozrite, čo to je. Pozrite sa, s akými ľuďmi sa on stýka. Hovoríte o Duchu Svätom, o Božskom uzdravení, čo to je? Odpad mesta.“

Iste, to sú tí, ktorým je to zjavené. Ona vedela, čo je v tom zabalenom Dare. Ona vedela, že to je ten jediný čas a jediná možnosť, ako sa kedy niekam môže dostať. Ona nemohla ísť tam dolu k tomu farizejovi, on by ju z cirkvi vykopol. Podľa toho rebríčka spoločnosti, v akom je, ale bola tam spoločnosť pre hriešnika. A som za to rád. Existuje miesto, kde môže hriešnik prísť. Existuje balzám v Gileáde, ktorý uzdraví zraneného. Ona to našla. Ona chcela poznať Ten Dar a bozkávala Jeho nohy.

²⁰⁹ A ten starý farizej povedal, „Aha, poďte sem, chlapci. Pozrite. Jasné. Tu je váš prorok. Vidíte? Ak by On bol nejakým druhom proroka, vedel by, aký typ ženy Mu umýva nohy. Pozrite sa tam. Hovoríte o fanatizme, toto znevažuje môj dom.“

Ježiš nepovedal ani slovo, iba tam stál a pozoroval tú ženu. A tak po chvíli... On vedel, čo si ten farizej myslí, tak On sa postavil.

Tá žena, môžem ju vidieť, „Ó, ó, tu je môj čas. On... On... On ma odsúdi. On... On ma vyhodí z tohoto domu.“ Vidím Ho, ako sa postavil, takto sa pozrel. Teraz sa cítil celkom dobre, Jeho nohy boli okúpané v slzách. Ó, Bože, vezmi moje. Jeho nohy boli umyté slzami pokánia, pravdivým srdcom. Hoci bola tak nemorálna, ako len mohla byť, to bol ten jediný čas, kedy bola pri tom Zdroji, ktorý by ju mohol

tejto hodine, že Ty berieš naše bremená a hriechy a dávaš nám namiesto toho radosť a pokoj. Akí vďační sme Ti, Pane, za toto vnútorné kresťanské prežitie, za tie Vianoce v našich srdciach. Sme za to takí vďační. Sme šťastní, že vieme, že žijeme v tom konečnom dni, kedy vidíme znamenia, ako znovu prichádzajú, ako to bolo v tom dni Jeho príchodu. Pokorne skláňame naše srdcia v Tvojej prítomnosti. Ó, Ty veľký a vznešený, nech Tvoj Duch panuje zvrchovane v našich srdciach a našich životoch. Nech nás posilní zvnútra navonok, aby sme mohli byť Tvojimi sluhami, v tejto veľkej a temnej hodine, ktorej svet teraz čelí.

Porúčame ti toto prečítanie Tvojho Slova, Pane, aby bolo pre tento jeden účel, aby z toho mohol Svätý Duch priniesť spolu kontext, ktorý by bol pre nás dnes večer dostatočný, ako Vianočné posolstvo tvojim ľuďom, ktorí očakávajú. A my očakávame na Teba, Pane. Obrež tie pery, ktoré budú hovoriť, a uši, ktoré budú počuť. A zmocni a umiestni život do tých slov, ktoré vyjdú, aby nás mohli priviesť do lepšieho poznania Pána Ježiša. Lebo to prosíme v Jeho Mene. Amen.

¹⁶ Ako som si zapisoval mnohé miesta Písma, na ktoré sa tu chcem odvolávať, a tak ďalej, bol som včera taký ohromený, keď som to počul, keď som si vzal noviny, a kde to tam bolo, že to, čo ten komerčný svet nazýva, „nárazové vianoce,“ uviedli, že tentokrát bolo minútých omnoho, omnoho viac peňazí, ako za posledných mnoho, mnoho rokov, mnoho rokov dozadu. A ako sa zástupy ľudí zhromaždili v Jeruzaleme, a bol tam taký krátky pokoj medzi Arabmi a Židmi, že oni trochu nechali schlaadiť svoje pocity, aby dovolili tým pútnikom prísť do toho mesta opäť v tomto období Vianoc. Často som sa zamýšľal, prečo bolo vybrané práve toto mesto Betlehem.

¹⁸ Ako títo ľudia tu pred chvíľou spievali, a tento nízky brat a jeho manželka a deti. Bol som ušasnutý, ako som pozoroval to malé dievča, ako s nimi držalo rytmus, hrala na nejaký druh strunovej harfy, ako na to hrala, a pritom tá maličká bola takmer ešte dieťaťko, ale pritom dokázala držať tempo na tejto harfe. Myslím, že sa to nazýva harfa. A tak teraz, potom som...

¹⁹ Keď rozmýšľame o Betleheme a prečo sa to stalo, že práve ono bolo vybrané, aby to bolo miestom narodenia Kráľa Kráľov? A viete, Betlehem je malé miesto, veľmi maličké miestečko. Často som sa divil, prečo si Boh nevybral nábožnejšie miesto pre túto veľkú udalosť, ako bolo napríklad Šílo. Šílo bolo prvé miesto, kde bola umiestnená archa zmluvy po prekročení Jordánu. Alebo Gilgal, ďalšie veľké náboženské mesto. Alebo Sion, na vrchu, ďalšie veľké náboženské mesto, alebo

dokonca to pyšné hlavné mesto Jeruzalem so všetkými jeho mudrcmi a svätými počas tých vekov. Prečo si Boh nevybral Jeruzalem?

²⁰ Prečo si On vybral Betlehem? Možno to vyzeralo, že by si bol mohol vybrať nejaké miesto, jedno z veľkých miest úniku, útočistných miest, ktoré by ochraňovalo Jeho Syna v prípade, keby nastali nejaké problémy. Útočistné mestá, ako bolo Rámot Gileád, ktoré bolo veľkým útočišťom, ktoré bolo postavené, aby sa ľudia mohli utiecť do týchto veží. Kádeš bolo ďalšie veľké miesto útočišťa. Hebron, ďalšie veľké útočistné miesto.

Prečo si Boh vybral malý Betlehem a nevybral si tieto väčšie mestá... Oni mali väčšie mená a duchovnejšie pozadie.

Ale viete, Boh má spôsob, ako robí veci, len Jeho vlastný spôsob pri veciach. Som tak rád, že má. Rozumiete? On niekedy berie veci, ktoré nemajú duchovné pozadie, alebo nemajú vôbec žiadne pozadie. A to je to, prečo je On Bohom. On môže vziať niečo, čo nie je ničím, a urobiť z toho niečo. A to je to, čo Ho činí Bohom. To je to, čo robí, že Ho milujeme. To je to, čo robí, že my, chudobní ľudia si Ho ceníme, pretože my, hoci sme chudobní bez zázemia (pozadia), pritom Boh môže činiť s nami veľké veci, ak nás len vezme pod svoju kontrolu.

²³ Jozue, samozrejme, bol ten, ktorý vzal deti Izraela na druhú stranu a rozdelil zem. A toto pokolenie Júdu, bola mu daná porcia, kde je Betlehem, ktorý leží vo vrchnom severnom rohu provincie Júdu, taký malý pásik, ktorý tam vybieha, ako taký polostrov. A na tomto mieste v tejto veľkej provincii, to je severná pšeničná krajina, kde boli polia pšenice, kde pestovali množstvo pšenice a jačmeňa.

²⁴ A toto mesto založil jeden z Kálefových synov. Volal sa Salmón. On bol jedným z Kálefových synov. Ak si to chcete vyhľadať, ja preskakujem mnoho miest Písma, ale vidím niektorých bratov, ako si zapisujú. Je to 1. Kroník 2:15 a tiež to nájdete v Matúšovi 1:5. A tam, kde založili toto veľké mesto, ktoré bolo malým mestom. Ale ono je veľké, pretože v tomto meste sa stali veľké veci.

A vždy som hovoril, že nejde o veľkú Cirkev, to je veľký Boh v Cirkvi. To nie je veľká Svätá Hora, to je veľký Duch Svätý, ktorý bol na tej hore. To nie je svätý človek, to je Duch Svätý v človeku.

A tak to bolo s týmto mestom. Ono bolo, čo sa týka veľkosti, malé a viac v údolí a nebolo príliš zaujímavé na pohľad, jeho populácia bola malá a je to tak isto i dnes. Ale to je to, že Boh si ho vybral, aby to

„Chcem to. Chcem celú fľašku.“ To je všetko, čo mala.

To je to, čo musíte urobiť, vy, bratia. To ťa stojí každý hriech, ktorý máš. To ťa stojí všetko. Ale buď ochotný to dať.

²⁰⁰ Tak ona sa prešmykla cez ten plot a môžem ju vidieť, ako sa tam díva. Vidí Ho tam, ako tam sedí, stále sa Mu nikto nevenuje. Ten farizejský pastor tam stále hovorí tie špinavé vtipy, a podobne, tam s tými ostatnými, a rozprávajú sa o nejakej veľkej veci niekde a nevedia, náš vzácny Pán si ich nevšima. Ona povedala, „Ako sa len môžem dostať dnu?“ Môžem ju vidieť, ako sa tam veľmi ľahko prešmykla a dostala sam tam, kde On bol, a pozrela sa na Neho. Môžem ju vidieť, ako jej slzy stekajú po tvári a jej veľké hnedé oči sa dívajú hore na Neho, taktu. A ona zatriasla tou fľaškou, otvorila ten olej pomazania a vyliala Mu to na nohy. Ona nechcela nechať Ježiša so špinavými nohami.

Povieš, „Ani ja by som nenechal.“ Prečo potom ohľadne toho niečo neurobiš? On má dnes v kraji to najhoršie meno, „Náboženský fanatik, nábožní blázni.“ Prečo potom ohľadne toho niečo neurobiš? Povstaň a povedz, „Ja vezmem tú cestu s tými pár Pánovými pohrdnutými. Som pripravený ten zabalený Dar prijať.“

²⁰⁰ Ona Mu vyliala ten olej na nohy a celá miestnosť im začala voňať. Bolo to drahé. Nie je nič príliš dobré pre Ježiša. Daj Mu to najlepšie, čo máš. Daj Mu všetko, čo máš. Svoj život, svoju dušu, svoju bytosť, svoj čas. Všetko, čo máš, daj to Jemu.

A ona sa náhodou pozrela. Stála tam. Ó, vyliala tento olej na Jeho hlavu. Potom sa načiahla k Jeho nohám a začala... Ó, zodvihla Jeho nohy a pozrela sa, oni boli špinavé. Nemala nič, čo by... Rozmýšľala o svojich hriechoch a povedala, „Istotne, On ma odsúdi.“ A keď Mu vyliala ten olej na Jeho krk a potrela Ho, potom sa sklonila dolu a chytila sa Jeho nôh.

A cítila sa nepríjemne a začala plakať, „Ó, som taká hriešnica. A stojím tu pred týmto človekom. Ja som hriešnica.“ A ona sa pozrela hore a jej veľké krásne oči, pomyslela si, „On ma asi z tejto miestnosti vykopne.“ Ale On sa vôbec nepohol. On len sedel a díval sa na ňu. Ó, to sa mi páči. Len sedel a díval sa na ňu. „Ó, On pozná moje srdce. Môžem Ho cítiť, ako teraz všetko číta rovno z mojej mysle. On vie, že ja nie som na nič dobrá. Viem to, Pane, ale ja to nemôžem vydržať vidieť Ťa so špinavými nohami. Nedokážem to zniesť. Ty si moja jediná nádej. Nedokážem to zniesť.“ Čo za nádherná voda pre Jeho nohy. Ó, slzy

¹⁹³ Môžem ju vidieť, ako sa obracia a chodí tam okolo a hovorí, „Ó, niečo musím urobiť. On je neprivítaný. Ale niečo mi zjavuje, že to je ten jediný spôsob, ako kedy budem mať život.“ Tu to máte. Ó, brat, „Ja chcem vidieť, čo je v tom zabalenom Dare. Viem, že je tam niečo, čo odpustí moje hriechy. Hoci som prostitútku, hoci som zlá, chcem sa pozrieť dovnútra na Ten vianočný dar. Ja viem, že je tam niečo pre mňa.“

Je tam niečo pre každého. A to je pravda, priateľ hriešnik. Je tam niečo pre hazardného hráča. Je tam niečo pre klamára. Je tam niečo pre každú osobu. A je tam niečo v tomto vianočnom zabalenom Dare pre teba. Neodhadzuj to, ako to urobil ten farizeus, ten hlupák, ktorý si vzal tú pozlátku a zahodil ten Dar. Aká žalostná vec.

¹⁹⁵ Tu prichádza. Sedel tam. A táto biedna úbohá žena, možno ide tam do toho domu, kde býva, vyjde tam s tými starými vřzgavými schodmi a načiahne sa a vyberie možno zo svojej pančuchy alebo niečoho takého peniaze. Povedala si, „Ó, čo môžem urobiť? No, počkaj chvíľu. No, možno by som toto mala dať späť, lebo On bude vedieť, že som žena zlej povesti. Ale to je moja jediná nádej. To je jediná vec, ktorú môžem urobiť. Nie som na ten sviatok pozvaná, ale jednako sa tam k Nemu musím dostať.“

Ó, prajem si, aby to ľudia dnes večer videli. Prísť k Nemu alebo zahynúť. Aký je v tom rozdiel, ak ťa nazývajú fanatikom alebo ťa vyhodia. Alebo aký je v tom rozdiel. Dostaň sa k Nemu. Dostaň sa k Nemu, to je tvoja jediná nádej.

¹⁹⁷ Ona išla dolu a vzala toto. Môžem vidieť jedného z tých židovských chlapíkov tam, ako hovorí, že obchod ide teraz zle, sedí tam a počíta svoje peniaze a všetci išli na ten sviatok a tak. Táto žena tam vstupuje, „Čo ty tu robíš?“ Ona vysypala tieto rímske denáre na ten pult, asi tridsať kúskov. „Aha, čo si prajete, pani?“ Vidíte, to urobilo ten rozdiel. On videl, čím ona je, ale keď videl, že má nejaké peniaze, to urobilo rozdiel. Vidíte, to je svet dnes. Ak máš peniaze, tak si obľúbený. Si niekým. Ak nemáš, nie si ničím. „Ó, to je iné. Čo chcete?“

„Chcem tú najlepšiu vonnú masť, akú máte. Toto je všetko, čo mám. Počkajte, nech to spočítam. Mám tridsať.“

„Ó, áno, za to sa dá kúpiť táto fľaška tu. Ten najjemnejší.“

„Chcem to.“

„Chcete povedať, že ten olej chcete kúpiť?“

niečím bolo. To je to, čo sa mi páči. Niečo, čo si Boh vyberá. Nezáleží na tom, ako to vyzerá pre ľudí, pokiaľ si to vybral Boh.

²⁷ Smilnica Rachab, s ktorou sme všetci oboznámení, ona bola mladým dievčaťom, ktoré bolo poslané na ulicu, svojím pohanským otcom a matkou. Oni ju vystrčili na ulicu, pretože bola krásna a mala prinášať pre nich príjem z prostitúcie... A pritom, tam vo vnútri tohoto nemorálneho dievčaťa, ktoré bolo vystrčené na ulicu, ona počula, že existuje Boh, ktorý odpovedá na modlitbu. A tá prvá príležitosť, ktorú mala, aby prijala Toho Boha alebo niečo pre Neho urobila, ona to urobila. A Boh jej zachoval život a zachránil jej otca a matku a jej rodinu. A ona sa zamilovala do generála armády Izraela, nachádzame to v histórii, a vydala sa za tohoto generála. A ich dvorenie bolo nádherné. A nakoniec sa usadili a žili v Betleheme.

²⁸ A cez tohoto generála prišiel na svet syn, syn... Nevieť si teraz spomenúť na meno toho generála. Snažil som sa. Myslel som si, že mám tu zapísané jeho meno, ale nemám. Mám tu meno jej syna, ale to bol Rachabin syn tomuto generálovi. Volal sa Salmón. Nie Šalamún... ktorý postavil chrám, syn Dávidov, ale iný Salmón. A tento Salmón splodil syna, ktorý sa volal Boaz. A Boaz, všetci sme oboznámení s tým nádherným príbehom Boaza a Rut.

²⁹ Tak vidíte, táto smilnica bola pohanka a ona bola starodávnou pramatkou nášho Pána Ježiša. A tak isto, keď Boaz, jej vnuk, prišiel na svet a vzal si Rut, Moábitku, on si tiež vzal pohanku. Čo urobilo Ježiša šťastí z pohanov, zemsky hovoriac. A keď priviedli svojho syna, volal sa Obéd. A Obéd mal syna a ten sa volal Jesse. A Jesse mal syna, ktorý sa volal Dávid. Všetko toto sa stalo v malom Betleheme. Čo je to? Línia Pána Ježiša. Jeho pozadie, ktoré títo veľkí duchovní muži prehliadali, alebo takzvaní duchovní muži.

³⁰ A to bolo na tej istej pôde, na ktorej prorok Samuel pomazal Dávida, aby bol kráľom nad Izraelom, rovno tu v Betleheme. A cez Dávida prišiel ten veľký Syn, „Ty, Synu Dávidov.“ Ten Syn, ktorý sa narodil v malej maštali, oproti na strane vrchu, na západnej strane mesta. To bolo tam na tom vrchu, kde Anjeli Boží spievali svoju prvú koledu.

Slovo, „Betlehem,“ rozlúsknime to teraz, „B-E-T-H“ znamená „Dom.“ „E-L“ znamená „Boh.“ „E-L-H-A-M“ znamená „Chlieb“: „Dom Božieho chleba.“ Aké priliehavé to bolo, že Ten Chlieb Života má prísť z Betlehema, „Dom Božieho Chleba.“ Ó, je to nádherný príbeh.

³² Muselo už byť trochu tma a slnko už zašlo. Hviezdy už pravdepodobne svietili a svetlo už zašlo asi pred dvomi hodinami, ako si jeden malý oslík skladal svoje unavené nohy, tu na zadnej strane západného vrchu Betlehema, a ako si obzeral svoje malé kopytá, pretože ten náklad, ktorý niesol, bol vzácny. A Jozef ho celú cestu nežne viedol, ako to malé trio začalo ísť vrchom, alebo cestovalo celý deň a išlo až zdola z Nazaretu. A ona očakávala byť každú chvíľu matkou, možno to už bolo trochu po termíne.

³³ Ale všetky veci sú predurčené Bohom, ktorý ich spolu pôsobí na dobré tým, ktorí Ho milujú. Bolo to určené Bohom, že tam bude v tom dni kráľ bez srdca, krvilačný Herodes. Boh o tom vedel. Boh vedel o tých daniach, a ako táto brutálna vláda nemala žiaden súcit, ani milosrdenstvo nad chudobnou matkou, ktorá mala práve každú chvíľu porodiť svojho prvorodeného Syna, už o pár dní. Ale on rozkázal, že všetci musia prísť do svojho miesta, kde sa narodili, a zaplatiť dane, „Nezáleží na tom, v akom je stave, aj tak musí prísť.“ Boh o tom všetkom vedel. On predzvedel všetky veci. On pozná všetky veci a On pôsobí, aby všetko spolu pôsobilo na dobré.

³⁴ To malé trio sa o to vôbec nehádalo, ako vychádzali na vrch. Nakoniec po mnohom vzdychaní, ten malý oslík... Môžem ich vidieť, ako sa zastavujú na vrchu kopca, kam prišli od západnej strany z Nazareta, a prechádzali ďalej. Potom, ako vyšli na vrch kopca, aby sa pozreli dolu do údolia, kde ležal Betlehem... Horelo tam mnoho fakiel. Mnoho ľudí sa zhromaždilo od celej Galiley, aby prišli do svojho miesta narodenia, tam do Betlehema a cez tú provinciu, aby zaplatili dane rímskej vláde. Nezáležalo na tom, aký bol stav, oni len putovali po tej ceste chorí a ľudia v potrebe a pripútani na lôžku, malomocní, s rakovinou, chudobní, chromí, zmrzačení, slepí, všetci museli prísť, pretože to bol rozkaz vlády. A bol za tým Herodes a muselo to byť.

³⁵ A ako sa naša malá skupinka zastavuje na vrchu kopca, musela tam ležať nejaká veľká skala. Vidím Jozefa, ako ju nežne berie do rúk a pomáha jej zostúpiť z tej malej mulice a ako ju usádza na časť tej skaly a tá malá mulica si vydýchla a naberala dych. A potom Jozef postúpil pár krokov dopredu a pozrel sa dolu na malý Betlehem a videl preplnené ulice a hluk a fagle, ako horeli na uliciach, a výkriky ľudí, a oni tam všade ležali na dvoroch a nádvoriach a všade okolo brán mesta. Musel to byť zaujímavý pohľad.

³⁶ Jozef musel povedať niečo takéto, „Mária, drahá, pomysli len, tam za tou bránou na severnej strane, to je to, kde Moábitka Rut paberkovala na poliach Boáza. Rovno tam za tým hore na tom vrchu, to

Ale keď ste boli celí občerstvení a potom, keď on prišiel a váš hosť... Boli ste cteným hosťom a potom, keď ste vošli, oni vás privítali a pobožkali vás na krk, no, potom ste boli bratom. „Pod' ďalej.“ Choď ku chladničke, vezmi si sendvič, čokoľvek. Bol si potom vítaný, bol si vo vnútri vítaný.

¹⁸⁶ Ale ako sa sem dostal Ježiš, bez všetkého toho, čo Mu malo byť učené? Vidíte, On tam sedel v rohu so Svojimi špinavými nohami, nevítaný. Pravdepodobne ten farizeus rozprával o niečom inom, viete, vôbec si nevšimol Ježiša vchádzať dnu.

To je to, čo sa dnes deje v cirkvách. V príliš veľa našich farizejských cirkvách. Vchádza Božia moc a oni si to nevšímajú. Vidíte, On by bol ochotný urobiť čokoľvek, ale On vôbec nebol privítaný.

No, a potom tam On bol a možno tam rozprávali nejaké vtipy a mali veľký čas s pastorom Rabbim, takým a takým, a Rabbi taký a taký, ktorý tam bol. Oni si nevšimli Ježiša. On sa tam musel prešmyknúť a sadol si niekde do rohu. Môžem Ho vidieť, ako je tam so Svojimi špinavými nohami a má opuchy na krku a nedostal žiaden bozk privítania. Ó, či to nespôsobuje, že sa cítite divne? Ježiš so špinavými nohami? Oni Ho tam volali, „Jezu, Jezu.“ Povedali, „Jezu so špinavými nohami sedí tam v rohu.“ Ó, Bože, ako to vôbec mohlo byť. Nikto mu nevenoval žiadnu pozornosť.

¹⁹⁰ Ale jedna malá prostitútko (ó), žena zlej povesti, náhodou tadiaľ išla okolo a možno ona... V meste nikto nebol, všetci išli na túto hostinu, všetky tie celebrity, tak jej biznis jej moc nešiel. Tak zistila, čo sa to tu deje, čo je tu v tomto dome farizeja. Tak ona tam išla a pravdepodobne sa pozrela cez trhlínu v plote a obzerala sa. Ó, náhodou sa pozrela do toho rohu a videla Ho tam, ako tam sedí so sklonenou hlavou, špinavými nohami, opáleným krkom, nevítaný, nikto Mu nevenoval žiadnu pozornosť.

¹⁹¹ Ale jej to bolo zjavené. Ó, môžem vidieť, ako si pretrela oči a povedala „Je to On? To je ten istý človek, ktorý ušetril ženu, ako som bola ja, keď bola tam vyvečená cirkvou a išli ju ukameňovať na smrť, a On povedal, 'Žena, kde sú tvoji žalobcovia?' To musí byť On.“ Vidíte, viera prichádza cez počutie a jej to bolo zjavené, že to bol On.

Ona povedala, „Ale pozri, On nebol privítaný. Má špinavé nohy. Čo s tým môžem urobiť? Ja som žena, a ak tam náhodou vojdem a niečo poviem, ó, oni ma vyhodia cez jeden z tých plotov. Ja... Ja som žena zlej povesti. A On bude vedieť, že ja som zlej povesti. On bude vedieť, že ja som zlá žena. Tak, čo s tým budem robiť?“

¹⁷⁷ A tu ten poskok, umývač nôh, keď ste prišli ku dverám, oni vám umyli nohy, pretože prach a všetko to bolo na vašich nohách, ako ste chodili, viete, po tých zaprášených cestách, kade išli kone a zvieratá, viete, to na vás páchlo. A potom to slnko, viete, to bolo všetko na vašom krku. A to slnko v Palestíne, tie priame lúče, to bolo skutočne horúce. A tak, keď prišli k dverám, oni tam položili svoje nohy a oni umyli ich nohy. A vyzuli im ich. A obuli im pár papúč, niečo, ako nosia ženy dnes, papuče do spálne, viete, niečo také a obuli im to. A oni im umyli nohy.

¹⁷⁸ A potom mali na pleci uterák a potom to, čo urobil, bolo, že mu zotrel z tváre prach a natrel mu olej z vonnej masti. Ó, to bola drahá vec, ktorú používali bohatí ľudia. Kráľovná Juhu priniesla niečo z toho a dala to Šalamúnovi. Bolo to vyrobené z jablka v Oriente, z kvetu, z kvetu jablone a oni to z toho vyrobili. Bolo to veľmi drahé.

Oni zobrali tú vonnú masť a dali im to na celú tvár (taký olej), pretože ich krky boli spálené a tak, a uterákom im to všetko utreli a potom boli občerstvení.

¹⁸⁰ Tak, to je prvá vec, ten poskok, umývač nôh sa ich ujal a takto ich privítal. Samozrejme, oni by sa necítili na to, aby vošli do domu človeka, kde boli tie veľké perzské koberce, a tak ďalej, a oni páchli, ako by prišli z maštale, a boli opálení na tvári a mali pluzgiere. Tak oni boli občerstvení.

Potom, keď vošli, stretli jeden druhého. Keď sa takto stretli, hosť bol vždy privítaný, ak ste boli vítaní, takto vám potriasli rukou, brat Ed. Takto vám potriasli rukou a potom vám dali svoje... Postav sa na chvíľu, niečo vám ukážem. Takto sa objali [Brat Branham to znázorňuje. – pozn. prekl.], takto, a potom si potriasli rukou. [Brat Branham to znázorňuje. – pozn. prekl.] A to je to, ako to robili.

To bolo privítanie. Potom si bol bratom. Cítil si sa dobre. Tvoje nohy boli umyté. Bol si celý pomazaný.

¹⁸³ A potom, ďalšia vec, ktorú urobil, pobožkal jeden druhého na krk. A to urobilo, že sa cítili vítaní. A posledná vec bol bozk privítania.

Pamätáte si, že Judáš dal Ježišovi bozk privítania? Povedal, „Prečo to robíš, priateľu?“ Vidíte, On poznal jeho srdce.

Tak oni jeden druhého privítali. Vy ste sa necítili, že by ste vošli dnu s tým všetkým prachom na sebe, a ten zápach po celej vašej tvári a na nohách, a tak. To staré rúcho na vás viselo a nabrali ste prach, ako ste kráčali, keď ste kráčali. A oni sa necítili, že by takto vošli dnu.

je to, kde Dávid so svojim prakom zložil leva k zemi a vyrhol mu ovečku z tlamy. To muselo byť tam, kde tam stál Jozua so svojim lesknúcim sa mečom a bol nebojácny bojovníkom nášho ľudu a rozdelil zeme a dal dedičstvo pokoleniu Júdovmu, v ktorého línii sme.“ A rôzne také veci, ako jej to určite vysvetľoval, čo sa tam všetko stalo.

³⁷ A potom, keď za sebou nepočul žiaden zvuk, musel sa otočiť, aby sa pozrel, či tam ona stále sedí na tej skale. A keď sa obzrel a videl jej peknú tvar, ako hľadá do oblakov. Nemusel sa jej už viac pýtať, pretože odraz tej hviezdy sa díval naspäť cez jej oči. Vedel, že ona sa na niečo díva.

Ona sa na neho pozrela a povedala, „Jozef, všimol si si tam tú hviezdu?“

A keď sa prekvapený pozrel, povedal, „Vôbec som si to doteraz nevšimol, drahá.“

„No, to nás nasleduje, odkedy zašlo slnko. Pozorovala som to. To musí niečo znamenať, pretože mám taký zvláštny nádherný pocit.“

Viete, Boh niekedy takto robí pre ľudí veci, aby nám ukázal svetlo alebo nejaký, nejaký spôsob, ako môžeme vidieť, že On je na blízku a že je na scéne. A nezáleží na tom, čo svet o tom hovorí alebo robí, On je stále tam a všetko bude v poriadku. On len o tom spätne vydal svedectvo skrze Svätého Ducha, že to môžeme cítiť.

⁴² A Jozef musel povedať niečo takéto, „Mária, vieš čo? Nikdy v celom svojom živote som nebol taký šťastný, keď sme pritom pod rímskou vládou, ale pritom som nebol nikdy tak šťastný, ako som práve teraz, a neviem prečo. Zdá sa, že je nad týmto mestom dnes večer nejaká svätosť, to mesto, kde sme pobežovali, keď sme boli chlapci a dievčatá, tam v našich tínedžerských rokoch a školskom veku.“

⁴³ Tam ďaleko na východe, o mnoho stoviek míľ ďalej odtiaľto, tí mudrci boli už na svojej ceste. Oni uvideli Jeho hviezdu a prišli, aby uctili ten Boží, malý, zabalený Dar, ktorý On posielal na svet.

A chvíľu od vtedy mal svet prijať ten najväčší Dar, ktorý kedy prijal, malý, zabalený Dar, malý, prvý vianočný darček, ktorý bol kedy na celom svete zabalený, Boh ho zabalil.

Chcem to skutočne vyjasniť na mojej myšlienke a povedať toto. Tá najväčšia vec, ktorá bola kedy zabalená v ľudskom tele, to bolo v tom zabalené, Boh zabalil Samého Seba do vianočného balíčka a bol poslaný na svet.

Prečo to oni odmietli? Prečo to nedokázali vidieť? Prečo to zavrhli? Prečo to oni nechceli? To je ten istý dôvod, prečo to nechcú dnes večer. To im nebolo podané podľa tej zvyklosti, na akú boli zvyknutí, ako sa dary podávajú. To je ten dôvod, prečo je to tiež dnes večer odmietané, pretože to nie je ľuďom podávané, v tom spôsobe, v akom si oni zvykli prijímať dary.

Ale Boh to zabalil vo Svojom vlastnom balíčku. On mal právo to urobiť, On je ten, ktorý to dáva. On má právo zabaliť to, akýmkoľvek spôsobom to zabaliť chce. Nezáleží na tom, ako je to zabalené, On má právo to urobiť, pretože On je ten, ktorý dáva ten dar.

⁴⁷ Ďalšia vec, ten dôvod toho, je taký istý, aký bol vtedy, že to pre nich nebolo obvyklé obdržať to tak, ako to bolo zabalené. Oni očakávali niečo, nejaký dar, ktorý príde, ktorý príde dolu na kočoch s anjelským zástupom, ktorý bude viesť ohnivé kone. Ale keď to prišlo ako malé dieťaťko narodené v maštali, oni si primálo uvedomovali, že Písmo hovorí, „Ja dám tomuto svetu super znamenie.“

Jedného dňa si vypýtali znamenie. On povedal, „Ja vám ho dám. A to bude super znamenie. To bude znamenie, ktoré bude trvať cez všetky veky. Panna počne a porodí dieťa, syna, a nazvú Jeho Meno Emanuel. To je to super znamenie. To je ten dar, ktorý idem dať.“ Ale to neprišlo v tom spôsobe, v akom to oni očakávali, a tak to odmietli.

⁴⁹ Tak isto je to dnes večer, môj brat. Boží dar neprišiel tým spôsobom, akým ľudia chceli, aby to prišlo, a tak to odmietli. Nechcú to. Oni to chcú mať zabalené v nejakom druhu materiálu, v ktorom to oni chcú mať zabalené. Chcú mať na tom pozlátka. Chcú niečo kvetnaté, niečo, čo je navoňané, niečo, čo sa leskne, niečo, čo je klasické. Ale Boh to vždy neposielal tak. On to posielal v moci, v spôsobe, v ktorom to On chce poslať.

⁵⁰ Ďalšia vec, bolo to prinesené chudobnými. Mária a Marta. Alebo vlastne Marta alebo... Mária a Jozef boli veľmi chudobní ľudia. Boli roľníkmi. A pretože to bolo prinesené chudobnými, nechceli to.

A tak je to dnes. Keď tento veľký dar cirkvi, Duch Svätý, padá na chudobných a pokorných, tí bohatí to nechcú. Oni sa nechcú pokoriť. Oni to chcú v určitej triede, ale oni to nechcú v tom spôsobe, akým to Boh posielal. Mnoho ľudí chce prijať Ducha Svätého, ale oni to chcú prijať tak, ako to oni chcú. Ale, ó, som tak rád, že to tak nemôžeš prijať. Musíš to urobiť spôsobom, akým ti to On posielal, a pokoriť sa, aby si to prijal.

¹⁷⁰ Ó, prial by som si, keby som mohol vziať to posolstvo a byť tak blízko Neho. Vy nie? Ja by som nikdy nebral do úvahy to, čo povedal ten farizeus. Padol by som k Jeho nohám a povedal, „Ó, Pane Ježišu, maj nado mnou milosrdenstvo, nado mnou, hriešnikom.“ Verím, že by som to povedal. Vy nie? Ako stál blízko pri Ježišovi, a pritom odmietol využiť tú príležitosť poprosiť o odpustenie svojich hriechov. A byť tak blízko Neho... Nie, on mal toho príliš mnoho vo svojej mysli. On bol sluhom, on sa musel zodpovedať tomu farizejovi.

A Ježiš, chudobný Ježiš, hoci unavený a strhaný, a vedel, že bol pohrdnutým a ním nenávideným. On prikývol hlavou, „Budem tam.“ Keď On povie, že tam bude, On tam bude. Neobávaj sa. On tam bude. Nič Ho nezastaví.

¹⁷² Tak, keď sa tam v ten deň dostali, on zabil všetky svoje tučné teľatá a priniesol tam nové víno a všetko možné. A tak tí chudobní ľudia, im nebolo dovolené prísť tam, kde boli títo. Ó, keď tam opekali hovädzINU, tam vonku a tie rôzne veci. Čo za vôňa. A tí chudobní ľudia, ktorí tam boli vonku a im len tiekli sliny. Oni nemohli vojsť. Nie veru. Áno, to bolo len pre slávne osobnosti. A tak, keď tam stáli vonku... A on tam mal všetko, to svoje hrozno a rôzne veci, všetko bolo práve v čase rozkvetu a hrozno bolo dozreté a tá ohromná vôňa hrozna, viete, keď sú také sladké a všetko to. A on tam mal svoje nové víno a všetko možné.

¹⁷³ A často som sa zamýšľal, ako sa tam Ježiš dostal bez toho, že by si Ho boli všimli. Viete, na Oriente, keď vás niekto pozve, aby ste prišli do jeho domu, viete, že oni sú veľmi pohostinní ľudia. No, ľudia v tých dňoch, keď chodili vonku, oni mali sandále. A keď tak chodili, počujete o umývaní nôh.

To je to, čo my robíme, ako pamiatku. To bol príkaz. Keď vás niekto požiadal, aby ste prišli do jeho domu, to bolo niečo takéto. Oni vás pri dverách pozdravili a potom tam mali niekoho, kto mal zo všetkých ľudí tú najnižšiu prácu. Niektorí odviedli kone a vozy, niektorí varili, niektorí z nich boli šéfkuchári, viete, niektorí boli čašníci a ten najmenej platený človek z celej domácnosti, to bol poskok, ktorý umýval nohy. On bol len takým poskokom.

A pomyslieť si, že môj Pán bol poskokom, ktorý umyl nohy, a potom my si niečo myslíme, že sme niekým. Pozrite na Neho, ako umýval nohy učeníkom, rybárom, špinavým rybárom, pastierom, a tak ďalej. Umyl ich nohy.

som jedným z nich.“ Nemilovaní, nechcení, chorí a v potrebe, hladní a On sa im zjavil. Áno.

¹⁶³ Rozmýšľal som o inej hladnej osobe. Jedného dňa, tam bol človek hladného srdca, ktorý sa volal Pavol, vtedy Saul, a bol na svojej ceste do Damašku a bol hladný a nevedel, čo má robiť. Chcel niečo pre Boha urobiť. Zsvietilo okolo neho svetlo, „Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?“ On sa zjavil Pavlovi, ktorý mal hladné srdce, On sa zjavil žene zlej povesti, odsúdenému Barabášovi, On sa zjavil (To je pravda) mužovi hladného srdca, žene zlej povesti, všetkým tým, ktorí boli odvrhnutí. Rozmýšľam o tej žene zlej povesti. Už len o nej na chvíľu, strpte ma, prosím, ešte na krátku chvíľu.

¹⁶⁵ Šimon farizeus, tam v Biblii, ó, on chcel, on chcel tiež poznať tento Dar, ale on to chcel vedieť kvôli svojej vlastnej sebeckej vôli, kvôli svojim vlastným sebeckým motívom, tento farizeus. Tak, čo urobil? Urobil veľkú slávnosť a pomyslel si, že môžu mať trochu zábavy. V Biblii, v príbehu Evanjelia, je nám to tam predstavené. Pozrite sa ešte na to na chvíľu, predtým, ako zakončíme. Tam povedal, „Chcel, aby prišiel Ježiš.“ Pretože ja si nemyslím, že ten farizeus skutočne miloval Ježiša, pretože oni nemali nič spoločné. On bol starým skostnateným farizejom a nenávidel Ježiša, a tak si pomyslel, že Ho tam zavolá a zahrá na Neho pár trikov, aby videl, či je skutočne prorokom alebo nie.

¹⁶⁶ A tak po neho poslali a požiadali Ho, aby prišiel. Ten posol prišiel a bežal a pravdepodobne bol zaprášený a všetko možné, a vošiel tam a postavil sa pri Ježišovi. Pravdepodobne práve uzdravoval ľudí a išlo to ďalej a bol unavený. A nakoniec, možno to bol Peter, ktorý povedal, „Teraz za Ním nemôžeš ísť.“

On povedal, „Ale, Pane, môj pán je Rabbi Šimon. On je pastorom veľkej cirkvi dolu, tu dolu v Judei. A tak on... Majstre, on Ťa pozval, aby si prišiel a navštívil ho. Ó, ó, čo za veľké meno to pre neho bude. Mal by si ho ísť vidieť.“

„Dobre,“ povedal, „Idem za Ním a uvidím, čo povie.“

A tak sa pretlačil cez dav. A slnko práve zapadalo a Ježiš bol unavený, a tu prichádza tento malý posol. A on namiesto toho... V prítomnosti Krista... Ó, často som sa zamýšľal, ako to bolo s tým poslom, čo s ním nebolo v poriadku, stál tak blízko Ježiša, a stále mal posolstvo od toho farizeja, „Môj pán chce, aby si prišiel a navštívil ho. Vieš, on tam má veľkú párty. On chce, aby si prišiel a bol cteným hosťom.“

⁵² Nebolo to zabalené v nejakom jemnom kmente. Bolo to zabalené v plienke. Počul som, že práve tá vec, v ktorej bol Ježiš zabalený, Kristus, to bolo to, čo dávali dozadu na jarmo vola, ktoré viselo v stajni. On bol zabalený v... A v plienkach, to bol kus handry, ktorú kladú okolo volieho jarma, aby Ho ochránili od odratia a pľuzgierov, keď ťahal. Oni pre neho nemali žiadne oblečenie, a oni... Ó, keď na to pomyslí, to mi takmer láme srdce: žiadne oblečenie pre Emanuela, Stvoriteľa Nebies a Zeme. A žiadne oblečenie pre neho, ktoré by mal na sebe, a musel byť zabalený do handry, ktorú mával vôl okolo svojho krku, keď pracoval. Ó, čo za superznak.

⁵³ Muselo to byť skutočne pre ľudí atraktívne. Malý Jehova, plačúci ako malé dieťa, Boh učinенý telom v balíku. Boh, ktorý pokrýva všetok priestor a čas. Ktorý existoval pred tým, ako bol svet alebo hviezda alebo nejaká molekula. Zabalil samého Seba do malého balíka a bol položený do krmidla v maštali, kde kladli potravu dobytku a ovciam, a tam v stajni, v tomto malom krmidle na slame alebo sene. Ležal tam Jehova a plakal ako malé dieťa. Viete si to predstaviť?

⁵⁴ No, tí bohatí nechceli niečo také. To by pohltilo ich vlastné myšlienky, niečo tak pokorné. A prišlo to cez dievča, malé roľnícke dievča, ktoré bolo vo svojom susedstve považované za fanatičku, a tiež cez tesára, ktorý pravdepodobne poznal iba abecedu. A ako mu oni kedy mohli priniesť niečo, čo by upútalo pozornosť a očarilo oči tých celebrit? Ako oni mohli kedy vyprodukovať niečo, čo by sa ľúbilo a uspokojovalo bohatých a vysokomysliacich ľudí alebo denominácie toho dňa? Oni boli na plnej čiare odmietnutí.

⁵⁵ Nie len v tom dni, ale tiež v tomto dni, oni to na plnej čiare odmietli. To neprichádza zabalené tak, ako to oni chcú. Oni to chcú pustiť z hlavy a povedať, „Nič na tom nie je.“ A tak bohatí a denominácie ten dar odmietajú. Nemajú s tým nič spoločné. Prečo? Prečo by urobili takú vec? Nebolo to zabalené podľa zvyklosti ich vyznaní. To je ten dôvod, prečo oni dnes nechcú ten dar Boží. Tieto Spojené štáty nechcú Boha. Tieto cirkvi nechcú Boha. Oni chcú Santa Klauza. Oni chcú niečo, čo má pozlátku a červené farby, a niečo krikľavé, také svietiace veci. Oni odmietli pravdu Evanjelia, moci a zmŕtvychvstania Krista Ježiša. To sa nezabaliť s ich vyznaniami. Nemôžete zabaliť Krista vo vyznaniach.

⁵⁶ Dnes ráno som počúval, ako som išiel skoro ráno k mame, zapol som si rádio a nejaká cirkev tam citovala alebo hovorila to, čo nazývajú apoštolské vyznanie. Neexistuje nič také. Jediné vyznanie, ktoré kedy apoštoli poznali, sa dá nájsť v Skutkoch, 2:38, „Čiňte

pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť vo Meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a obdržíte dar Svätého Ducha.“ To je to jediné vyznanie, ktoré som kedy v Biblii videl, že oni použili.

Toto druhé je človekom učené vyznanie. A nemôžete zabaliť Krista v presbyteriánskom vyznaní alebo baptistickom vyznaní alebo v katolíckom vyznaní alebo v letničnom vyznaní. Tá jediná vec, do ktorej bude Kristus zabalený, je tvoje srdce, a nie tvoje vyznanie. On chce tvoje srdce. On tam má kontrolnú vežu, že On chce s tebou rád pracovať, priviesť ťa do večného života. On to neprijme a ty Ho nemôžeš zabaliť do vyznaní. Nemohli ste vtedy a nemôžete ani teraz a nikdy to nebudete schopní urobiť.

⁵⁹ Tak oni to nedokázali prijať, pretože oni viac zmyšľali o svojich vyznaniach, ako zmyšľali o tom Dare. To je to, ako je to dnes. Ľudia nedokážu prijať hovorenie v jazykoch vo svojich cirkvách, to by zruinovalo ich vyznanie. Nedokážu prijať Božské uzdravenie, krst Duchom Svätým a také evanjelikálne nauky v Biblii, apoštolské pravdy. Prečo? Pretože ich vyznanie to odsudzujú. Ó, aké bláznivé je vziať papier toho balíčka, v ktorom je to zabalené, a zahodiť preč ten dar. Ako ten hlupák, ktorý si vzal tú krabicu a prijal ju a odhodil preč dar. To je to, ako je to s cirkvou a ľuďmi dneška. Oni zabúdajú na ten dar Boží, ktorý je večný život skrze Ježiša Krista. On je odmietnutý dnes tak isto, ako bol vtedy. Táto vianočná noc, On je tak veľmi odmietnutý, ako bol pri tej prvej vianočnej noci. Oni to nedokážu, pretože to nesúhlasí s ich vyznaniami. Počas všetkých vekov sme mali to isté.

⁶¹ Niet divu, že pre neho nebolo žiadneho miesta v hostinci. Nie, nebolo to správne zabalené. Nebolo to zabalené v tom klasickom papieri. Bolo to zabalené ako dar, ako dar od Boha, poslaný od Boha, od Boha, o ktorom oni nič nevedeli. Tvrdili, že vedia. A tvrdili, že Ho vyhľadávajú. Ale On neprišiel v tom spôsobe, v akom si oni mysleli, že príde, podľa ich vyznaní, a oni nedokázali ten Boží dar prijať. Bol odlišne zabalený. Bol zabalený ako nemluvňa. Bol narodený v maštali. Prišiel od chudobných ľudí. Prišiel od skupiny fanatikov, tak ako mohli prijať niečo také? Niet divu, že pre Neho nebolo žiadneho miesta v hostinci.

Ani nie je pre Neho žiadne miesto v cirkvách. Oni Ho vystrčili. Oni v to neveria. Povedia, „Preč s takým niečím. To je fanatizmus. Nechceme s tým mať nič dočinenia. To je proti náukam našich otcov, náukam tejto cirkvi, náukam našich vyznaní, našich praotcov.“ Preto je Kristus práve tak odmietaný, ako bol tam vtedy. Nie je pre Neho dnes večer žiadneho miesta, v našich dobrých cirkvách, v našich veľkých

zabalený v Synovi Božom. On je dnes zabalený v synoch Božích, nazvaných Cirkev. To je pravda. Boží Balík, Dar, zabalený pre ľudí a oni to dnes odmietajú tak isto, ako to odmietali vtedy. „Ak nazývali Pána domu Belzebúbom a veľtcom, pretože On mohol rozpoznať myšlienky, o čo viac budú vás.“ Áno. „Oni nazvali Pána Domu...“ Ó, zistíme to. Áno, tí mudrci, oni to prijali. Oni boli chudobní a pokorní a oni uvideli to zvláštne svetlo.

¹⁵⁸ Ďalšia vec, ktorej sa tu chcem dotknúť, keď oni uvideli toto svetlo, tak boli tak šťastní. Biblia hovorí, „Radovali sa náramne veľkou radosťou.“ Ó, predstavujem si, že trochu kričali. Či si to tak nepredstavujete? Ja si to tak predstavujem. A keď videli, že oni boli v tej starej organizácii tak dlho, a snažili sa niečo nájsť a nič tam nebolo, keď sa dostali von poza tú bránu, oni uvideli znovu svetlo Ducha Svätého, ako tam svieti, tú hviezdu slávy, ktorá sa ťahala pred nimi, a oni boli takí šťastní, mali náramne veľkú radosť.

Ó, čo robí človek, keď je taký rozradostený? Čo robíte pri loptovej hre, keď ste rozradostení? Ó, vykrikujete, „Hurá, hurá, hurá, bum, bam, ha-ha, ho-ho!“ Rozumiete?

¹⁶⁰ A keď dostávate tú, „Náramne veľkú radosť“, vykrikujte, „Sláva. Haleluja. Chvála Pánovi.“ To je náramne veľká radosť. „Tam je tá hviezda. Veď nás. Ó, vyveď nás z týchto organizácií a veď nás do toho dokonalého Svetla. Veď nás na západ, stále budeme pokračovať, veď nás do Tvojho dokonalého Svetla.“ Len ďalej choď. Tá hviezda bola vodcom ku Svetlu. Nakoniec ona zastala nad tým Dieťaťom. Keď oni... [Prázdne miesto na páske – pozn. prekl.] Už len pár minút. V poriadku. V poriadku.

¹⁶² On sa zjavil chudobným rybárom. On bol zjavený, Ten zabalený Dar, to, čo bolo vo vnútri toho, bolo zjavené chudobným rybárom, nevzdelaným, neučeným. On sa zjavil ľuďom, ktorí nevedeli ani napísať svoje meno. Nemohli byť diakonom alebo niečím iným v cirkvi. Nemohli tým byť. Boli tak neučení. Ó, boli hrozní. Tak On sa im zjavil. Tým nechceným. Tým, ktorí boli vystrčení. On sa im zjavil. Tým nemilovaným. On miloval tých, ktorí boli nemilovaní. Tým chorým, ktorí potrebovali uzdravenie. Oni boli ochotní nazrieť do toho zabaleného Daru, aby videli, čo tam je, On im zjavil Samého Seba. A tým hladným, On ich nakrmil bočníkmi a rybami. Ó, mohli by sme zostať... Mám tu zapísaného toho mnoho, ale musíme to preskočiť. Zjavil sa všetkým týmto ľuďom, tým nemilovaným, keď ich nikto nechcel, nazývali ich fanatikmi, potom sa im On zjavil. „Som tak rád, že môžem povedať, že

presbyteriáni a vy všetci, letničníci, katolíci a všetci, pozrite sa do toho Božieho vianočného Daru. Pozrite sa do tej prítomnosti. Zahodte tú škatuľu, ale vezmite ten Dar. Tak veru. Chodte preč od pozlátok Santa Klauza. Vráťte sa ku Božiemu Daru, vráťte sa k Duchu Svätému. Ó, ja viem, že to zjaví mnoho vecí, ale to je to, čo potrebujete. Vyčistenie, vydrhnutie. Viem, že je to hrozne tvrdé, ľudia, ale musíme to mať, to je Božie Slovo. Tak veru, je to pre vás dobré. To je pravda. Ó, áno.

¹⁵⁴ Oni vedeli, že tam bolo niečo nesprávne, keď dorazili do toho mesta a to svetlo zmizlo. Akonáhle sa pripojili do tejto denominácie, svetlo zmizlo. „Čo sa deje?“ Začali kričať, „Kde je? Kde On je? Istotne Ho nájdem tu. Toto je stará denominácia. Toto tu bolo dlhý čas. Je to hlavné mesto denominácií. Mesto Vatikán. No, istotne, malo by to byť. Mal by som Ho nájsť tu. Kde On je? Kde je? Ten Kristus, ktorý povedal, že je Ten istý včera, dnes i naveky. Kde On je? Ten, ktorý povedal, že bude svetlo v čase večera. Kde je Ten, ktorý povedal, „Skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť?“ Kde On je? Kde je?“ A to svetlo len zostávalo pomimo. Keď vyšli z tej veci, keď vyšli von z toho mesta, svetlo sa znovu objavilo.

Bude svetlo v čase večera,

Cestu do slávy istotne nájdete;

V tej vodnej ceste je dnes svetlo,

Pochovaní vo vzácnom Mene Ježiša.

Mladí i starí, čiňte pokánie zo všetkých svojich hriechov,

Svätý Duch istotne vstúpi;

Večerné svetlo prišlo,

Je fakt, že Boh a Kristus sú jedno.

¹⁵⁵ Áno, brat. Tak veru. Čiňte pokánie zo všetkých svojich hriechov a Duch Svätý, Boží dar istotne vstúpi. On je pri dverách. [Brat Branham klope. – pozn. prekl.] A hovorí, „Dovoľ mi vstúpiť. Ak ma necháš vstúpiť, budem s tebou večerať. Zjavím ti tieto veci. Ukážem ti to nadprirodzené. Uzdravím tvoje nemoci. Postarám sa o všetky tieto veci pre teba, ak mi len dovoľíš vstúpiť.“ [Brat Branham prestáva klopať. – pozn. prekl.]

¹⁵⁶ Boží zabalený Dar, zabalený dnes vo forme Ducha Svätého. On bol vtedy zabalený v tom, čo sa nazývalo Syn Boží. Boží zabalený Dar, bol len vzatý a znovu prebalený a poslaný naspäť. Amen. On bol vtedy

cirkvách, v našich pekných cirkvách. Nie je pre Neho žiadneho miesta v našich dnešných náboženských kruhoch, žiadneho miesta pre zhromaždenie Ducha Svätého. Oni to nechcú. To ich ponižuje v očiach tých vyšších tried krajiny. To ich ponižuje pomyslieť si, že by sa sami pokorili a prišli dolu k oltáru a plakali a zotrvali tam, až kým nie sú naplnení mocou z výsosti, aby povstali odtiaľ s novotou života, aby si ženy nechali rásť svoje vlasy a konali, ako ženy majú konať, aby to spôsobilo, že muži odhodia svoje cigarety a prestanú piť a budú zaobchádzať so svojimi rodinami správne. Je to pre nich príliš mnoho, tak oni sa držia vyznania svojej cirkvi, namiesto prijatia Božieho Daru, Božieho vianočného Daru.

⁶³ Oni budú mať radšej nejaké vyznanie ako ten dar. Oni budú mať radšej ten papier ako ten Dar. Oni chcú papier, istotne, niečo, čo je nejakou pozlátkou a môžu s tým robiť veľa hluku. Ale ten skutočný Dar, ktorý je vo vnútri toho, oni to nechcú.

A tak, On bol vtedy zabalený v špinavej látke, v plienke, a On je dnes zabalený v tom istom, niečom, čo volajú náboženský fanatik, skupina heretikov. Je to zabalené v plienke a ten svet to nechce. Ó, som rád, že môžem zodvihnúť ten kus látky a pozrieť sa, čo leží pod tým. Večný život, Boh učený telom a пребывajúci medzi nami.

⁶⁵ Oni Ho nechceli. To prišlo do konfliktu s ich náboženskými kruhmi. Aby to bolo dnes prijaté, to s nimi prichádza do konfliktu. Ó, ak by niekto v cirkvi povstal a začal kričať a chváliť Boha alebo niekto povie, „Amen,“ takto, tak skupina kazateľov alebo niečo, alebo niekto v publiku, rýchle ich nejaký uvádzač vyvedie von dverami. A ak si mal svoje meno v ich knihe, tak bude veľmi rýchlo vymazané. Vidíte? Boh nemá príležitosť.

⁶⁷ Ak by ten zvolený prezident Kennedy navštívil dnes toto mesto tu, tak vlajky by viali a pozlátky by viali a boli by rozprestreté koberce a bola by taká uvítacia ceremónia, akú ste ešte nevideli. Čo je pritom v poriadku, ak to chcete robiť. On je zvolený prezident Spojených štátov, ale ak by on prišiel, oni by to všetko urobili a prejavili by mu to najvremejšie privítanie, keby pomysleli, že on sa tak pokoril, že prišiel do takého malého mestečka, ako je Jeffersonville, Indiána, pričom New York a veľké mestá ho volajú všade, aspoň len na krátky čas, aby s nimi hovoril. Ak by prišiel do Jeffersonville, do chudobného mesta, ako je naše, ó, ako by to oni nazvali, „pes“, ako sa to hovorí, a oni by urobili všetko a vyzdobili by ulice a urobili by všetko, aby sa cítil vítaný. To je všetko v poriadku, ak ste politikom, to je všetko v poriadku.

⁶⁸ Ale Ježiš môže prísť vo forme vzkriesenia Jeho moci, môže prísť v Duchu Svätom a ukázať znamenia a divy a každé noviny to budú kritizovať. Ľudia to budú nazývať „náboženský blázní“. Povedia, „Tí ľudia sú blázni.“ Niet divu, že máme atómovú bombu s napísaným naším menom. Keď je opovrhnutá milosť, nezostáva nič iné, ako súd. Ó, oni to neprijmu. Oni to neprijali vtedy, neprijmu to teraz.

Prečo to neurobili? Chcem sa len opýtať, prečo nedali a neprijali Boží vianočný Dar? Prečo to... Prečo to neurobili? Ak je to len nejaký dar, na ktorý by sa mohli pozrieť, a to by pasovalo do ich spoločnosti, to by bolo potom všetko v poriadku. Ak naše...

⁷⁰ Ak by toto náboženstvo Ducha Svätého pasovalo dnes do spoločnosti ľudí, oni by to vzali. Ale prečo to nevzali vtedy? Pretože si myslia o svojej spoločnosti viac, ako si myslia o Kristovi. To je pravda.

Poviete, „Hovoríš o Ňom veľmi tvrdo.“

Ja sa Ho zastávam. On je mojím Pánom. Mám... Som Jeho sluhom. Mám právo kričať proti tej bezbožnej veci. To je pravda. A Kresťania to veria a vedia to a prijímajú to a vedia, že je to pravda.

⁷² Aký bol dôvod, že neprijali tento zabalený Dar? Oni vedeli, čo bolo vo vnútri toho a oni to nechceli. To je ten dôvod, prečo cirkvi a ľudia dnes, vlády a krajiny neprijmu Boží vianočný Dar, to je to, pretože vedia, čo je vo vnútri. Oni to nechcú. To spôsobí, že ženy budú konať odlišne. To spôsobí, že muži budú konať odlišne. Budeš niesť meno fanatika. Vezmeš cestu tých Pánových niekoľko pohrdnutých. Prečistiš svoj život. Budeš musieť prestať so svojou hrubosťou. Budeš musieť prestať robiť zlé. Podvádzať, kraďnúť, klamať, páchať cudzoložstvo. Budeš musieť prestať s týmito vecami. A ľudia to nechcú. Hoci môžu vedieť, že je to pravda, ale oni to nechcú. Prináša im to príliš mnoho pravdy. To odhaľuje ich hriech, tak potom oni to nechcú, nechcú s tým mať nič. „Držte sa od toho preč.“

⁷⁴ To je to, ako to bolo v tom dni. Oni vedeli, čo je v tom zabalené, tak povedali, „Preč s tým.“ Nechcú to. Tak isto je to dnes, nikdy to nechcú. A oni nechcú ani dnes Ducha Svätého, to je preto, že vedia, čo je v tom zabalené. Dokážu pozorovať osobu, ktorá prijala Ducha Svätého, stoja tam a dívajú sa na ženu, ktorá bola možno tak hlboko, ako len mohla byť, až by sa na ňu i psi sotva pozreli, a vidíte, ako tá žena prichádza a odchádza od oltáru ako nová osoba, vidia tú ženu, ako má prečistený život, vychádza von a správa sa ako dáma. Vidia niekoho, kto zvykol behať z večierku na večierok, vyfajčiť štyri alebo päť krabičiek cigariet denne a vysedať v krčmách, obyčajná barová

niečo vedieť. O čom toto všetko je, vaši rabíni a kňazi. A vy, vy metodisti, baptisti, presbyteriáni, katolíci a vy, tieto staré cirkvi, vy na to iste máte odpoveď. Kde on je? Ó, vidíte, oni o tom nič nevedeli. A tí, ktorí tam boli, zostávali v temnosti, kým nevyšli von. A akonáhle sa dostali von z mesta, tam znovu stála tá hviezda. Sláva.

¹⁴⁹ „Vyjdite z nej, môj ľude.“ Hovorí Pán, „Vyjdite z Babylona, zo zmätku. Vyjdite zo svojich vyznaní a vašich vecí vlastného štýlu a Ja vás prijmem.“ Hovorí Pán, „Nedotýkajte sa ich nečistých vecí.“ Ich bíttnických večierkov v cirkvách a „bunco“ večierkov a všetky druhy týchto vecí a tancov.

¹⁵⁰ Tu prednedávnom mi volala moja mama a povedala, „Bill, príd sem na chvíľu.“ Myslím, že dnes večer tu niekde sedí v cirkvi. Išiel som tam. Povedal som, „Čo sa deje?“ Zavolali ma tam. A tu bola veľká metodistická cirkev, tu v Indiáne, a mali tam rock-and-rollovú párty. A oni robili rozhovor s tým pastorom a on povedal, „Na dlho metodistická cirkev zabudla to nádherné umenie rock-and-rollu.“ Diablom posadnutí, nevedia nič o Bohu. Nevedia o Bohu viac, ako vie hotentot o egyptskom rytierovi. Oni len... Nevedia viac, ako vie králik o snežniciach... Keď prídete na miesto, že jediná vec, čo viete, je len teológia, nejaké ľudmi vytvorené vyznanie...

¹⁵¹ Keď vstupuje moc Ducha Svätého, vy prijmete Božieho proroka. Prijmite Boží dar Svätého Ducha, a potom vidzte, koľko rock-and-rollu dokážete mať v cirkvi. Vráťte sa do Evanjelia, ktoré kázal John Wesley, a uvidíte, koľko tohto môžete mať; dostali ste sa pomimo tej vyšľapanej cesty. Vráťte sa k Johnovi Smithovi z baptistov, vráťte sa k Martinovi Lutherovi. Ale čo to je? Oni nevedia nič o tom nadprirodzenom z dneška. A to je pravda. Metodistická cirkev nevie nič o Božskom uzdravení.

Keď tam John stál a kázal Božské uzdravenie, niektorí z tej veľkej anglickej cirkvi prišli tam a robili si z neho žarty. Pustili tam líšku a pustili na ňu svorku poľovníckych psov. On prstom ukázal na nich rovno do tváre a povedal, „Slnko nezapadne nad vašou hlavou trikrát, kým ma nezavoláte, aby som sa za vás modlil.“ On v ten večer zomrel a volal Johna, aby sa za neho prišiel pomodliť.

¹⁵³ Prečo sa k tomu metodistická cirkev znovu nevracia? Prečo? Pretože je mŕtva. To je pravda. Ste vystrašení z toho pozrieť do toho zabaleného Daru, pretože to zjavuje vaše hriechy. Vyzývam vás, metodisti, aby ste sa znovu pozreli do toho zabaleného Daru. Vyzývam vás baptistov, aby ste sa znovu pozreli do toho zabaleného Daru. A

tam oni zhromažďujú. Oni nemajú odpoveď. Ale pri tom atómová bomba to tam pre nich má. Istotne. Ale my sme v čase večera. V neskorších hodinách, ako si myslíme. Istotne.

¹⁴² Títo mudrci chodili hore-dolu po uliciach a nedostali odpoveď. Čo sa stalo? Čo sa stalo? Nakoniec zisťujeme, že oni začali nasledovať toto. Keď sa to dostalo tam, nedokázali to nájsť. Nemohli nájsť žiadnu odpoveď v tom meste v ich náboženských kruhoch. Nie, ani dnes ju nemôžu nájsť. Kto? Jeruzalem, oni tam nevedeli nič o žiadnom nadprirodzenom znamení. „O akom druhu nadprirodzeného zjavenia to hovoríš?“

„Ó, videli sme hviezdu, keď sme boli tam na východe. Nasledovali sme ju.“

„Kde to je? Nevidím to. Ó, my o tom nič nevieme.“ To bolo presne vypĺňanie Písma.

¹⁴⁵ Ale oni nedostali odpoveď v ich náboženských kruhoch. Ani ju nemajú dnes. „Čo je toto hovorenie v jazykoch? Čo je toto za skupinu ľudí, ktorá povstáva, uzdravuje chorých a robí všetky tieto zázraky a veci a kričí a plače a všetky tieto druhy vecí?“ Znie to, ako by to už bolo tam predtým v Biblii. „Ó, to je nezmysel. Nič na tom nie je.“

Oni nevedia nič o tom nadprirodzenom. Prečo? Tu to prichádza. Oni nebudú nasledovať tú hviezdu svetla, to svetlo hviezdy, Boží kompas ku tomu dokonalému Svetlu. Ó, „Ako nás vedieš na západ, stále ideme ďalej, veď nás do toho dokonalého Svetla, ó, hviezda Betlehema.“

Uvideli sme Jeho hviezdu tu na západe. Aký druh hviezdy? Jeho hviezdu cirkvi, Ducha Svätého pohybujúceho sa v ľudských bytostiach. Uvideli sme jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť. Amen. To je to, čo to je, múdri muži, múdre ženy, pokorní v srdci, my sme uvideli Jeho hviezdu a prišli sme Ho uctievať.

¹⁴⁷ Ó, oni nevedeli nič o tých nadprirodzených veciach, oni nevedeli nič o svetlách a tých veciach, oni o tom nevedeli nič. To ich rozrušilo, istotne. Tak isto je to dnes. Oni o tom nič nevedeli, tie náboženské kruhy o tom nevedeli. Ani o tom nedokážu vedieť dnes. Všimnite si, toto sa mi páči, toto je to, čo je na tom pekné.

¹⁴⁸ Pokiaľ oni zostávali vo svojich denominačných sférach, tá hviezda sa im nikdy neukázala. Ona išla poza brány Jeruzalema a zostávala tam, brat. Zostávala tam tak dlho, ako oni chodili cez tie denominačné sféry. „Kde On je? Istotne by ste vy, pastori, mali o tom

mucha, a oni vedia, že ak títo kedy príjmu tento dar Boží, ktorý je zabalený v tom balíčku nazvanom Ježiš Kristus, to zlikviduje každý kúsok ich svetských radovánok, pretože On za tým nebude stáť. Pre nich to niečo robí. To ľudí mení. Ľudia nechcú byť zmenení. Oni radšej povedia, „Nechaj ma na pokoji.“

⁷⁶ To mi pripomína toho démonom posadnutého človeka, ku ktorému išiel Ježiš do Gadary, a bol tam človek, ktorý mal v sebe dvetisíc démonov a oni povedali, „Čo máme... čo máme s Tebou? Prečo si sem prišiel? Opusti náš kraj. My Ťa tu nechceme.“ Oni chceli byť zanechaní na pokoji. Tí ľudia sa cítili lepšie doma s diablami, ako sa cítili s Ježišom, tak oni povedali, „Choď z nášho kraja preč. My Ťa tu nechceme.“

Ten úbohý, biedny Legion, on bol ten jediný, ktorý chcel pomoc. On vždy prichádza k tým, ktorí Ho chcú. On prichádza k tým, ktorí Ho potrebujú. Tak on bol ten jediný, ktorému bolo pomôžené. Často som si myslel, že keď pôjdem do neba, chcem vidieť, koľko... koľko zavážilo jeho svedectvo pri tých pastieroch sviň tam v Gadare. Keď ich to malo stáť stádo sviň, tak nechceli žiadne prebudenie.

⁷⁸ Ak to má ľudí niečo stáť, oni s tým nechcú mať nič. Tak je to dnes. Ak ťa to ide stáť tvoje banko párty, ohromný čas, tvoje cigary, tvoje špinavé vtipy, všetku špinu a veci sveta... Ten dôvod, prečo to nechcú, je ten, že to ich niečo bude stáť, vaše veľké spoločenské meno s množstvom pozlátka.

Ale to ti dá meno napísané v Baránkovej knihe života, ktoré nevybledne. Tak si musíš vybrať. Máš slobodnú morálnu voľbu. Ó, príjmite Boží vianočný Dar, to je moja modlitba za vás.

⁸⁰ Áno, oni to nechcú, pretože to pre nich niečo robí. Alebo, či vláda, vláda Ho nechcela. Herodes ho nechcel. Nie veru. Prečo? On išiel zmeniť jeho program. A vláda Ho dnes nechce. My sme údajne kresťanský národ.

No, OSN Ho nechcú. Oni vezmú každú inú ideu vo svete okrem tej Jeho, ale oni nikdy neponúknu modlitbu. Na tých sedeniach nie je žiadna modlitba. Oni tam len idú a to je „Pes žerie psa,“ [„človek človeku vlkom“ – pozn.prekl.] ako hovorí ten starý výraz z ulice. Oni nechcú Krista. On by musel zmeniť ich program, a preto Ho oni nechcú. Oni Ho nechceli vtedy, a nechcú Ho ani teraz.

⁸³ Cirkvi Ho nechceli, pretože On nesúhlasil s ich vyznaniami. On im povedal, že sú... povedal im, „Vy pokolenie vreteníc, vy obielené

steny.“ On ich nazval všetkým možným, na čo sa dá len pomyslieť. Povedal o starom Herodesovi, povedal, „Chodte a povedzte tej líške.“ A čo je špinavšie ako líška? A čo je smradľavejšie a upadnutejšie ako nejaká špinavá líška? Ježiš povedal, „To je to, čím on je.“ Tak On nazýval čierne čiernym a biele bielym. On nazýval nesprávne nesprávnym a správne správnym. Tak oni to nechceli.

Cirkvi dnes nechcú pastora naplneného Duchom Svätým, ktorý to skutočne privedie do varu a povie vám, čo je správne a čo je nesprávne. Oni to nechcú. Oni ho veľmi rýchlo vyhodia. Zíde sa výbor diakonov a odhlasujú ho a zoženú si iného, takého, ktorý bude hovoriť o ich vyznaniach.

Brat, ja nepoznám žiadne vyznanie okrem Krista, žiaden zákon okrem lásky, žiadnu knihu okrem Biblie. To je to, čo potrebujeme. To je to, čo cirkvi potrebujú.

⁸⁶ Ale ľudia to nechcú. A tak si zoženú cirkev, ktorá je zabalená v týchto denomináciách, až môžu vziať výbor dôverníkov alebo výbor diakonov a obrátiť nejakého dobrého pastora tým smerom, akým oni chcú. Ale oni neobrátia Boha, to je jedna istá vec. Boh zostane Bohom. Oni Ho neprivítajú. Oni vítajú svojich priateľov a svojich politikov, a tak ďalej, ale oni neprivítajú Krista.

Oni majú radšej Santa Klauza, kedykoľvek by to bolo. Svet to zabral. Santa Klaus to zabral. No, viete, malé deti už dokonca ani viac nevedia, čo Vianoce znamenajú.

⁸⁸ Oni nevedia, čo znamená Veľká noc. Pre nich je to veľkonočný zajačik, nejaký králik alebo mala žltá sliepočka alebo niečo. Čo má Boh, vzkriesenie spoločné s nejakou sliepku, s tým najšpinavším vtákom, aký je. Čo je špinavšie ako sliepka? A oni to tam dávajú, aby to zabralo miesto Krista.

Čo je väčší mýtus ako Santa Klaus? Nikdy nič také nebolo. Hovoríte deťom klamstvá, budete za to v deň súdu zodpovední. Áno.

Niet divu, že ľudia nevedia, čo majú robiť. Oni sú... Oni jednoducho nechcú tú skutočnú vec. Oni vezmú čokoľvek umelé, ale nechcú tú skutočnú vec. Nechcú Božie dary. Ó, istotne. Oni nechcú Ježiša, to je, to je jedna istá vec.

⁹¹ Mám tu zapísanú jednu vec, jeden dôvod, prečo Ho nechceli, a to je to, pretože, keď On vošiel do ich chrámu a našiel v tom chráme špinu, On prevrátil stoly a vyhnal tých peňazomencov. Vyčistil to.

¹³⁵ Dovoľte mi sa tu na chvíľu zastaviť. Mám jeden film. Nemám to tu teraz. Jeden lekár to má. Doktorka Dilley, jedna lekárka, ktorá bola uzdravená na mojom zhromaždení. A ona má teraz tú pásku, nazýva sa to, „Tri minúty do polnoci.“ A keď sme dostali... Tí Židia prichádzajú do svojho národa, rovno v tomto čase, práve teraz, v Palestíne, o čom bolo hovorené skrze Pána, že to oni urobia pred tým druhým Príchodom, že oni to urobia.

A jedného dňa, jeden brat, ktorý išiel do Izraela, sa opýtal, „Môžem tam ísť?“ A oni mu to zamietli. Izrael príde ako národ, nie ako jednotlivci. „Národ sa zrodí.“ On príde ako národ.

¹³⁷ Ale pozrite, títo chudobní Židia tam dolu v Iráne a na rôznych miestach... Čítali ste to v časopise „Life.“ Oni nechceli nastúpiť do tých lietadiel. Nikdy predtým žiadne nevideli. Oni tam orali so svojimi drevenými pluhmi a rôznymi vecami. Povedali... Ale vystúpil tam nejaký rabín a povedal, „Počkajte, počkajte, či nám náš prorok nepovedal, že keď sa budeme vracat' do svojej domoviny, že pôjdeme na krídlach orla?“ Ó, a tam potom nastúpili do tých lietadiel TWA a vzniesli sa.

Ten prorok nevedel, že oni budú poháňané motormi. Oni len vyzerali ako veľké orly a oni sa vzniesli do vzduchu ako orol, tak prorok povedal, „Keď sa budete vracat'...“ To bolo pred dvetisíc päťsto rokmi. Ó, Bože, pred dvetisíc päťsto rokmi, keď boli zabraní do otroctva Rimanmi a roztrúsení medzi vetry zeme, On povedal, „Oni... Ja na nich nezabudnem. Ja ich znovu privediem späť. Ale Ja zaslepím ich oči tak, aby pohanía, Ja môžem vziať ľudí odtiaľ pre Svoje Meno, položiť Svoje Meno na nich. A keď sa ten deň skončí, Ja ich zhromaždím. A keď sa vrátia do svojich domovov, oni prídu na takýchto druhoch vecí.“ Izaiáš ich videl, ako sa zdvihli a preleteli na druhú stranu, a on povedal, „Na krídlach orlov.“

¹³⁹ Ten starý rabín sa tam postavil a povedal, že, „Náš prorok povedal, že pôjdeme domov v čase konca na krídlach orlov.“ A oni sa vyšplhali na palubu. A keď sa tam dostali a vystúpili a niesli svojich starých, slepých a chromých na svojich ramenách a niesli ich, urobili s nimi rozhovor. Mám to tam rovno na páske. Opýtali sa ich, „Prišli ste do tejto domoviny, aby ste tu zomreli, v tejto svojej domovine?“

Povedali, „Nie, my sme prišli vidieť Mesiáša.“

Ó, brat, čo sa deje? A ich cirkev nemá odpoveď. Čo sa deje? Sme v čase konca, brat, kedy svietia večerné svetlá. Moc Ducha Svätého je späť znovu na cirkvi. Práve tak, ako bola na počiatku. Prorok povedal, „Bude svetlo v čase večera.“ Cirkev nevie, prečo sa

¹³⁰ Ó, Zjavenie dvadsať, alebo Zjavenie 1:20 hovorí, že hviezdy týchto cirkví... To, čo by sme dnes mali robiť, je nájsť to hviezdne svetlo (Amen), ktoré odráža Jeho slávu, ktoré odráža Jeho moc, ktoré odráža Jeho Božstvo, a nasledovať to, kým nenájdeme to dokonalé Svetlo. „Veď nás stále na západ, aby sme stále pokračovali. Spreádzaj nás a veď do toho dokonalého Svetla.“ Ó, len choďte stále ďalej napred, bez ohľadu na to, aká je cena, cez hory, dolu cez džungle, kdekoľvek.

¹³¹ A nakoniec dorazili do Jeruzalema. Akonáhle sa dostali do tejto veľkej, ohromnej, denominačnej cirkvi, tá hviezda ich opustila. Zvláštne, ako si mysleli, „To musí byť tu.“ Tak chodili hore, dole po meste, a hovorili a kričali v každej aleji, dolu po uliciach, „Kde je On, ten narodený Kráľ Židov? Videli sme na východe Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť. Kde je?“

Zvláštne, oni nemali odpoveď. Rovno v ich vlastných kruhoch. Ó, mohol by som teraz takmer hovoriť v jazykoch. Oni nemali odpoveď. Oni nemali odpoveď vtedy, oni ju nemajú teraz. Oni nevedia. Tí múdri muži nenašli Ježiša v kruhu ich náboženstva, oni to našli pomimo kruhu ich náboženstva. A múdri muži dnes, múdri v srdci, to nenachádzajú v týchto veľkých denomináciách. Oni o tom nič nevedia. Oni nemajú odpoveď. „Čo je toto celé Božské uzdravenie, čo sa dnes deje? Čo je toto všetko, tie jazyky a výklady a proroctvá a Mesiášske znamenie? Ó, to je nezmysel. Nič na tom nie je. Nie... Nie je na tom nič.“ Vidíte, oni nemajú odpoveď. Oni ju nemali vtedy, oni ju nemajú ani teraz.

¹³³ Ale urobilo to jednu vec, že oni to začali skúmať. Myslím, že náš brat DuPlessis sa teraz tak trochu do toho dal. Oni sa vrátili, tie spiace panny, vrátili sa, aby kúpili nejaký olej, ale to je to, kedy On prišiel, zatiaľ, čo oni boli preč. Tak, ako blízko sme teraz, keď vidíme, ako sa tieto veľké cirkvi vracajú a hovoria, „No, možno sme niečo vynechali. Radšej by sme to mali nájsť.“ Nikdy to nedostanú. To si pamätajte. Oni to nikdy, nikdy nedostanú. Sú mŕtvi. Oni budú mŕtvi a mŕtvi. A to je všetko. Nikdy neprídu do života, pamätajte si to. Hovorím v Mene Pánovom a toto je na páske. Tak veru. Oni nikdy, nikdy neprídu do života. Je s nimi koniec, a to je ten dôvod, prečo sa nezaujímam o ich programy. Zaujímam sa o jednu vec. Udieram tak tvrdo, ako len môžem, aby ktokoľvek môže, chce, nie vzkriesiť denomináciu, ale priviesť späť Ježiša Krista. Tak veru. Nikdy nie denomináciu. To je proti Bohu, vždy bolo a vždy bude. Vystrkuje to Boha von a odmieta všetko, čo je zbožné. To nikdy nepríde do života. Tak nie je to odlišné, tieto Vianoce, od toho, ako to bolo pri tých prvých Vianociach, to je to isté, tí mudrci chodili hore-dolu po meste, „Kde je? Kde je?“ Ó!

Ak by kedy nechali Svätého Ducha, aby sa dostal do týchto veľkých cirkví, ktoré sú tu naokolo, On by to prečistil. Tak oni to nedokážu prijať. Vidíte? To by im urobilo, že by prestali hrať hazardné hry. To by spôsobilo, že by prestali robiť svoje rock-and-roll večierky, prestali by zverejňovať svoje obrázky v novinách, ako bítnikovia, ako ten metodistický kazateľ, tu dolu v Howard Parku, Carksville. Jeden brat, ktorý tu sedí, ak sa náhodou nedal podľa jeho vzoru. Každý muž, sluha Boží, si dal svoju fotku do tých novín a mali tam bítnickú párty, tej veci v cirkvi. Ak by to John Wesley vedel, obrátil by sa v hrobe. Prečo? Oni odmietli Krista, ktorého John Wesley poznal (To je pravda) a prijali bítnika. Majú bítnické náboženstvo. Majú bítnické deti, bítnického otecka, bítnickú mamu, bítnického prezidenta a len sa váľajú, a tak to len ide ďalej. Ó, čo za hanba. Prečo? Oni odmietli to skutočné.

⁹⁴ Boh povedal, že ich vydá do silného pôsobenia bludu, aby uverili klamstvu a boli cez to odsúdení. Boh povedal, že to urobí. Keď odmietnete to, čo je správne, budete musieť vziať to, čo je nesprávne. Nie je inej cesty. Ak odmietate ísť správne, budete musieť ísť doľava. Ak idete nejakou inou cestou ako doprava, (správne) tak nebudete môcť ísť aj správne aj nesprávne v tom istom čase. Keď odmietli Ducha Svätého, odmietli Krista, odmietli Boží program, odmietli posla, odmietli všetko, a tak teda sú zanechaní vo svojom hriechu. Potom nezostáva nič iné, len súd. Brat Ben, to je pravda. To je presne tak. Urobili to. Odmietli Krista, odmietli Jeho program, odmietli Jeho Ducha. On sa snažil päťdesiat rokov, je to už toľko, koľko Duch Svätý padá na Ameriku, a oni to päťdesiat rokov odmietajú. A dnes je to černejšie a temnejšie, aké to kedykoľvek bolo.

⁹⁵ A dokonca i tí, na ktorých to padlo na počiatku, ich deti sa zorganizovali a urobili z toho denomináciu. A zviazali to do organizácie, až odmietajú práve toho Boha, ktorého ich otcovia prijali. Tvrdia, že sú letniční. Ó, nie, to nemôže spraviť, že kôň bude žiť v maštali ako prasa. Nie, v skutku to ani nemôže spôsobiť, že kresťan bude patriť do letničnej cirkvi, baptistickej, presbyteriánskej, akejkoľvek. On je stále hriešnikom, kým nie je obrátený. A keď je obrátený, je narodený znovu z Ducha Božieho a premenený a on prijal Krista a Duch Svätý tam vstúpil a učinil ho novou bytosťou, novým stvorením.

⁹⁶ Potom... Odmietli to vtedy, odmietajú to teraz. On prevracia ich stoly s peniazmi. On prevracia ich stôl dôverníkov, ich stôl pastorov. Oni by to nie... oni budú mať stôl. Výbor. V poriadku. Ó, aký by to bol rozdiel, keby On prišiel dnes do týchto cirkví. Ale On sa nemôže dostať dnu.

Našli sme Ho minulý večer v tomto cirkevnom veku, že On je vystrčený Svojou vlastnou cirkvou, stojí pri dverách, klope a snaží sa znovu dostať späť dnu. Milosrdný Otec, potom, ako bol vykopnutý Svojimi vlastnými ľuďmi, a snaží sa znovu dostať späť do svojej cirkvi. On povedal, „Ja som ten, ktorý chodí uprostred siedmich zlatých svietnikov.“ A v tom poslednom cirkevnom veku, On je tu vonku. Oni Ho vykopli. Kam? Kde? V tomto laodicejskom veku. Znovu tam stojí, snaží sa dostať späť cez Svoje vlastné dvere, do Svojej vlastnej cirkvi. Čo za patetická vec. To je jeden z najpatetickejších obrazov, ktorý Biblia vykresľuje. To je v druhej kapitole Zjavenia, vlastne v tretej. Ako to je, že Kristus, vonku...

⁹⁸ Je ešte ďalšia patetická vec. Myslím, že jedno z najveľkolepejších slov, ktoré kedy Ježiš povedal, bolo, keď povedal, „Otcé, ja posväcujem Samého Seba, aby aj oni mohli byť posvätení.“ Inými slovami, On mal právo, On bol mužom. Mal právo mať domov. Mal právo mať rodinu. On bol mužom, tak isto, ako si ty alebo ja, On bol toľko človekom vo svojej mužnosti, ako sme my. On mal právo to urobiť. Ale On trénoval dvanásť mužov, ktorí išli vziať Evanjelium do celého sveta, tak On sa posvätil kvôli nim. „Posväcujem Samého Seba pre nich.“ Dar Boží, zachovával Samého Seba posväteného.

Ó, dary Božie, vy, ľudia, ktorí tvrdíte, že ste prijali Jeho Ducha, zachovajte sa posvätenými, (tak veru) držte sa preč od vecí sveta, buďte posvätení. Ó.

¹⁰⁰ Kto vedel, čo bolo v tomto dare zabalené? Či bol niekedy niekto, kto zistil, čo bolo vo vnútri? Som tak rád, že bol. Kto to vedel? Bola to ukrytá vec, odmietnutý Kameň, ale bol niekto, kto zistil, čo v tom bolo. Som tak rád.

Rád veci preskúvam. Vy nie? Rád vykopávam hrudky a vyleštím ich, aby som uvidel, čo je v nich, a postavím ich pred Geigerov počítač [merač žiarenia – pozn.prekl.].

¹⁰² On bol tiež postavený pred Geigerov merač - na Golgote. On bol stopercentný. Iste, bol tým najväčším zlatom, ktoré sa kedy našlo, Ten najdrahší Diamant, aký kedykoľvek bol... Biblia hovorí, že, „Kráľovstvo nebeské je podobné človeku, ktorý kupuje diamanty. A keď nájde tento veľký, predá všetky svoje ostatné, aby mohol získať tento, aby ho mohol kúpiť.“ On je ten Diamant s najväčším počtom karátov, ktorý bol kedy privedený z prachu zeme, najväčšie zlato, ktoré bolo kedy privedené zo špiny. On je drahokamom. Drahokamom neba, Ten veľký Diamant.

každým pohybom, oni o tom vedeli. Tak jedného večera, keď tam tak sedeli, možno spievali chválospevy, a potom, že to pôjdu preštudovať ohľadne tejto veľkej veci. Poznali každú hviezdu, kde mala svoje miesto, poznali ich po mene, pretože oni študovali nebeské telesá. A niet divu, že ich rozrušila tá cudzia hviezda medzi tými nebeskými telesami. „No,“ divili sa, „Čo je toto tu za teleso?“ Ó, „To je niečo nové, čo sa stalo, je to nadprirodzené.“ To... Ku čomu to volalo? Späť do Písma.

¹²⁶ Takže oni poznali Písma, pretože Daniel bol ich hlavným učiteľom. Viete to. Druhá kapitola Daniela nám hovorí, že on bol nad nimi postavený, tak on ich vyučoval. Bezpochyby, ako tam jedného večera sedeli a čítali Písma o... „A Daniel povedal, ako videl všetky tieto kráľovstvá, až sa nakoniec stali tým, čo boli, každé jedno, Médo-Peržania a dolu, až to prišlo ku Rímu. A potom nakoniec videl kameň odsekutý z hory, bez pomoci rúk.“ A oni povedali, „To musí byť ten čas.“ Potom si spomenuli na tú prehliadku, ktorá bola tam pred tým časom, tam vtedy dávno vo dňoch putovania Izraela, keď prišli a počuli, ako Balám hovorí, keď videl Izraela, povedal, „Povstane hviezda z Jakoba.“ Amen. To muselo byť asi v tom čase, keď o týchto veciach rozmýšľali, keď sa tá nová návšteva objavila.

¹²⁷ To je obyčajne vtedy, keď držiš svoju myseľ na Kristovi, keď sa On približuje. Je to pochopiteľné, že obyčajne v čase, keď o ňom rozmýšľaš, že sa On objavuje. Viete, keď rozmýšľate alebo dávate do poriadku to, čo chcete činiť správne, to je to, kedy On ku vám prichádza, aby vám pomohol.

A to muselo byť asi v tom čase a oni sa museli pozrieť hore a uvidieť tohoto nového návštevníka. A to ich začalo viesť smerom k západu. Oni sa rýchlo vydali na cestu smerom na západ a išli až dolu cez riekku Tigris, dolu cez púšť, cez hory, dolu cez vodotrysky, ó, a tak ďalej a ďalej. Oni vedeli, že niečo sa deje, diala sa nadprirodzená vec.

¹²⁹ A ku čomu prišli? Povedali, „Istotne, ak je toto Danielove proroctvo, to veľké mesto Jeruzalem, hlavné mesto nábožných ľudí, národa, ono bude celé pripravené, aby prijalo svojho Kráľa. Oni budú vedieť, o čom to všetko je, keď sa tam dostaneme. My to sami nerozumieme, pretože my sme len mudrci, chudobní, pokorní ľudia. Ale my sme niečo vyhľadávali, a vidíme niečo medzi nami povstávať, niečo, čo je trochu nadprirodzené.“ Ó, oni boli pripravení. Haleluja. Vyšli von, pokorní muži, aby našli posla Božej hviezdy. Oni išli nasledovať Božieho posla, hviezdy, až kým by neprišli do toho dokonalého svetla.

Každý vie, že pastier, ktorý pasie ovce, si líha rovno do dverí s ovcami. Leží rovno medzi nimi. Ježiš povedal, „Ja som dverami do ovčínca.“ Často som sa zamýšľal, ako to je, až kým som bol vo Svätej zemi alebo vlastne na Oriente, a zistil som, ako pastier do vnútra vháňa ovce, a potom si líha do dverí. Ovce nemôžu vyjsť von bez toho, že by ho prekročili. Vlk nemôže vstúpiť do vnútra, bez toho, že by ho prekročil. On je dverami.

¹²¹ Som tak rád, že Ježiš sa položil vo dverách nášho srdca. Nemôžeme vyjsť von alebo niečo urobiť bez toho, že by to On vedel. Alebo nemôže vstúpiť nič bez toho, že by to On vedel. Tak On urobí všetko, aby to spolu pracovalo na dobrý tím, ktorí ho milujú. To by malo spôsobiť, že budeme plakať, kričať a chváliť Boha a hovoriť, „Vďaka Bohu za Spasiteľa, za Pastiera, ktorý sa kladie pri dverách nášho srdca a varuje nás, keď niečo prichádza, aby sme na to boli pripravení.“ Áno.

¹²² Tam ďaleko v tej krajine boli nejakí pokorní, múdri muži, ktorí boli nazvaní mudrci, „Pozorovatelia hviezd.“ Keď som bol nedávno na východe, oni sú na tom tak isto. Sú veľmi chudobným typom ľudí. Chodia vždy traja. Sedia na ulici. Billy a ja, tam v Indii... To je tam, odkiaľ prichádzajú, z Indie. No, oni povedali, „Uvideli sme Jeho hviezdu na východe.“ Oni boli na východe, keď uvideli tú hviezdu. Jeruzalem je na západe, tak Palestína je na západ od Indie. Tak uvideli Jeho hviezdu, zatiaľ čo boli na východe a prišli, aby ho uctili.

¹²³ No, títo mudrci, oni nikdy nesedia rovno na zemi. Oni si len čupnú a taktó sú počas dňa. V noci vyjdú na vysokú vežu, ktorú tam majú, a idú tam a zostávajú na tejto veži. A robia oheň a hovoria o krajinách, o úpadku kráľovstiev a zmenšovaní sa impérií. A uctieajú jedného pravdivého Boha. To je pravda. Sú veriaci. Sú mohamedáni. Oni v skutočnosti vyšli z Médo-Peržanov, tam vo dňoch Daniela. A oni sú... Oni...

A Peter povedal v Skutkoch 10:35, že vidí, že Boh nehľadá na osobu alebo národ, ale že On... Ale že každý v každom národe, kto sa Ho bojí, ktorýkoľvek človek, ktorý by sa bál Boha... Pozrite tam na tých mudrcov, ako uvideli ten hviezdny dar Boží a rozpoznali to, pred tým, ako to rozpoznali tí kňazi v chráme v Jeruzaleme, medzi tými nábožnými ľuďmi. Amen.

¹²⁵ Tí mudrci, môžem ich vidieť, ako sedia dookola jedného večera okolo posvätného ohňa (Máte ešte trochu času? Áno). Sedeli okolo posvätného ohňa, rozprávali sa o tom, že potom pôjdu hore. Ó, oni študovali nebeské telesá, boli s nimi veľmi dobre oboznámení, s

¹⁰³ Keď je nejaký diamant nájdený v Južnej Afrike... Bol som v tých diamantových baniach, v Kimberley. A oni tieto diamanty berú, a keď ich vyťahnu z prachu surové, potom ich štiepu. A ten dôvod, prečo ich štiepu, režu ich, je, aby odrážali svetlo. Aby z toho dostali svetlo, tie karáty, aby vám ukázali, aký karát je v tom diamante. Ak to nemá mnoho ohňa a iskier, nie je to veľmi diamantom. Ale keď to má... Je to sklo. Ale keď je to skutočný diamant, skutočný karátový diamant, to bude odrážať a ukazovať rozličné farby.

¹⁰⁴ To je to, čím bol. On bol diamantom. „A On bol ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti. Kázeň nášho pokoja bola zložená na Neho a Jeho ranami sme uzdravení.“ Ó, tie lúče Božej lásky a svetla, odrážajú od Neho uzdravujúcu moc, lásku, vzkriesenie. Boh Ho zranil a drtil a zosekal a sekal Ho rímskym mečom a rímskym bičom, až bol Jeho bok pretrhnutý a vytekla z neho krv, až ju mal od hlavy cez bradu až po svoje nohy. Ale čo On urobil? On odrážal lásku. On objal kríž, namiesto mäkkého, koženého vankúša, krmidlo so slamou. Namiesto toho, aby mal na Sebe malý ružový závoj, róbu, bol zabalený v plienkach.

¹⁰⁵ Ó, brat, či môžeš vidieť, čím sú hlbiny lásky? Hovoril som raz večer v mojom dome s jednými ľuďmi. Nikto nedokáže vystihnúť, aká hlboká je Božia láska. Nikto, „Ó, láska Božia, aká bohatá a čistá.“ Ten posledný verš alebo ten prvý verš, myslím, že to je, našli na stene blázinca.

Ak by sme naplnili oceán atramentom
a rozťahli po oblohe zvitok
a každá stonka na zemi by bola perom,
a každý človek by bol pisárom,
aby sme zapísali lásku Božiu, zhora,
to by vysušilo oceán,
ani by nemohla obloha pojať ten zvitok,
hoci by bol rozťahnutý
od jedného konca oblohy po druhý.

¹⁰⁶ Pomyslíte na všetky tie stonky, ktoré sú na zemi, že by boli perami a tie miliardy ľudí by boli pisármi. Napísať tých päť malých písmen, L-Á-S-K-A. Mám na mysli štyri malé písmená [v angl. „Love“ - pozn.prekl.], „Láska.“ Láska Božia. To by vyschol oceán, pričom štyri

pätiny zeme je voda. Keď som tam stál na vrchu Palomar a díval som sa cez ďalekohľad a mohol som vidieť stovky a dvadsať miliónov svetelných rokov vesmíru, ten zvitok by to nemohol všetko obsiahnuť, hoci by bol rozprestretý od jedného konca oblohy po druhý.

¹⁰⁷ Láska Božia, ako sa Boh odvinul a prišiel ako vianočný Dar, bol položený na slamu. Prvá vec, ktorú mal, On musel pretlačiť svoju malú hlávku cez slamu a špinavý kus látky, ktorá bola okolo neho ovinutá. Tá posledná vec, ktorú mal, bola tŕňová koruna so špinavou handrou, ktorú mu dali na oči, a udierali Ho po hlave a hovorili, „Ak si prorok, povedz nám, kto ťa udrel.“ A potom bol pribitý na kríž. Láska, ktorá sa vystierala. Keď Jeho vlastné deti volali o Jeho krv. On kričal, „Otče, odpusť im, oni ani nevedia, čo činia.“ To je láska.

Cirkev to nechce. Oni chcú vyznania. My potrebujeme lásku. Cirkev skrže vyznania vysychá. Ona dokáže žiť iba cez lásku, pretože láska je večný život. Láska premáha všetky veci. Láska je najmocnejšia sila, ktorá existuje. Nie, oni Ho nechceli, pretože oni vedeli, čo je v tom dare.

¹⁰⁹ Ale niektorí z nich to mali zjavené, čo bolo v tom Dare, čo v tom bolo. Niektorí z nich sa do toho pozreli. Verím, že tí prví, ktorí sa pozreli do toho vianočného Daru, viete, kto to boli? Verím, že to boli Anjeli. Anjeli to vedeli. Bolo im to zjavené. Vedeli to, pretože vyšli tam na stranu kopca.

Možno tam sedela malá Mária, unavená, zaprášená. A išiel okolo chudobný pastiersky chlapec, páchol ako ovce, videl tam tú matku, ako tam večer sedí a nejako žiarila. Práve tak, ako ľudia dnes môžu vidieť, že niečo sa má stať, sú ohromné časy a ľudia nevedia, kam sa podieť. Možno nejaký pastiersky chlapec išiel okolo a videl tú malú matku. A niečo ho zasiahlo a povedal, „Mám tu vo fľaške trochu studenej vody, chcela by si sa napiť?“ A tá malá rodina mu poďakovala a táto mladá nastávajúca matka sa napila vody.

¹¹¹ A možno to bol jeden z tých pastierov, ktorí tam v ten večer ležali na kopci, keď sa tam dolu v stajni, keď tam plakalo toto malé dieťa... Ó, svet pre Neho nemal žiadneho miesta, nikto Ho nechcel. Ale v tom istom čase, pastieri boli tam na kopci a Anjeli zostúpili a začali spievať prvú koledu, „Dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Kristus, Spasiteľ.“ Bolo to zjavené.

To je ten jediný spôsob, ako kedy kto na svete bude vedieť, čo je v tom zabalenom Dare: Musí ti to byť zjavené. Keď to odmietneš a povieš, že je to fanatizmus... Ale keď dostaneš to zjavenie, budeš to

hľadať a otvoríš to. A Boh vstúpi a bude s tebou večerať a ty s Ním. Keď si pripravený otvoriť dvere a pustiť Ho dnu. Ten malý Darček klope na tvoje srdce. Ten najväčší vianočný Dar, ktorý bol kedy daný. Ten prvý a Ten najväčší, Ten malý Darček klope na srdce človeka, „Ja vstúpim a budem s ním večerať.“ Nikdy to nebudeš poznať, kým ti to nebude zjavené. Keď ti to je zjavené, potom to budeš vyhľadávať.

¹¹³ Keď uvidíš, že to je život, a ten jediný život, keď uvidíš, že tvoja cirkev je suchá a mŕtva, keď uvidíš, že tvoje potrasenie ruky s pastorom, alebo tvoje pokropenie ako zo soľničky s tým nemá nič spoločné, potom to začneš skúmať.

Keď ležíš na posteli a zomieraš a lekár hovorí, „Nezostáva ti už nič. O pár minút zomrieš.“ Potom sa budeš chcieť pozrieť do Toho darčeku. Pozri sa dnes večer do Toho. Samozrejme, že to bude potom od teba odvrátené. Biblia hovorí, „Ak Ma odmietneš vo svojich dňoch zdravia, tak ako si teraz, keď potom príde na teba pohroma, budem sa ti len smiať.“ Tak radšej by si mal Ten Darček preskúmať dnes večer.

¹¹⁵ O čom je toto všetko? Svetlá, posvätné svetlá prichádzajú z neba, sú urobené fotografie, veľké znamenia, rozpoznávanie, moci, hovorenie v jazykoch, výklad, hovorenie vecí, ktoré majú prísť, moc Evanjelia, uzdravovanie chorých, pristúpenie k rakovine a uzdravenie ľudí, oči slepých otvorené. Všetky tieto druhy vecí. O čom toto všetko je?

„No, to je len banda fanatikov.“ Buď opatrný. To je plienka. Môže to tak byť. Tak isto urobil Balám. Ako si on myslel, že Boh by prekliat ľudí ako Izrael? Ale on to zlyhal vidieť. On sa díval na tú plienku namiesto toho, aby videl tú udretú skalú a medeneho hada, ktorý išiel pred nimi, aby činil zmierenie.

¹¹⁸ Tak isto je to dnes. Namiesto toho, aby videli moc Svätého Ducha, ktorá koná Jeho znamenia Mesiáša a divy medzi ľuďmi, ako to zaslúbil, že to urobí v posledných dňoch, ako On povedal, „Ako bolo vo dňoch Lota, tak isto bude pri príchode Syna človeka.“ Keď začína robiť, tie znamenia a divy medzi ľuďmi, preukazuje sa, že je živý. Čo je to medzi chudobnými a pokornými, chudobnými ľuďmi? Oni to nazývajú fanatizmom a odvrhujú to. Lepšie je to preskúmať pred tým, ako sa to od teba príliš ďaleko vzdiali. Áno.

¹¹⁹ Títo páchnuci pastieri, ľudia, ktorých by sotva okolo seba zniesli. Oni tu ležali a spali s tými ovcami, a na tom istom ako oni, na tej istej zemi a na tom istom slamníku, až, keď prichádzali, páchli ako tie ovce.